

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ
ΕΔΩΣΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ
ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 88 - Μάϊος - Ιούνιος (Καλομηνάς - Κερασινός) 2011

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και επιτυχία ο Μ.Π.Σ.
«Αλέξανδρος Υψηλάντης» Νέας Τραπεζούντας Πιερίας διοργάνωσε τα

ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2011

ΟΦΙΤΙΚΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΕΜΑ 2011

13-14 Αυγούστου

στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας

Όπως κάθε Αύγουστο έτσι και φέτος ο Σύλλογος Αλέξανδρος Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας διοργανώνει το "Οφιτικό Συναπάντεμα" το Σάββατο 13 και την Κυριακή 14 Αυγούστου στο χώρο της κεντρικής πλατείας του χωριού.

Εδώ και χρόνια η εκδήλωση αυτή αποτελεί σημείο αναφοράς και συνάντησης όλων των Οφιτών, που βρίσκονται διάσπαρτοι σε πολλές πόλεις και χωριά της πατρίδας μας αλλά και Οφιτών που διαμένουν στο εξωτερικό.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου καλεί όλα τα μέλη, τους φίλους και τους συγχωριανούς να παραβρεθούν στο ΟΦΙΤΙΚΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΕΜΑ 2011 προκειμένου όλοι μαζί να διασκεδάσουμε και να χορέψουμε με καλή παραδοσιακή ποντιακή μουσική.

Στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα θα συμμετέχουν :

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Λύρα: Παναγιώτης Ασλανίδης

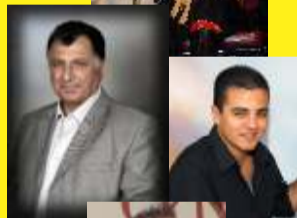
Τραγούδι: Γιάννης Κουρτίδης

Λύρα: Αλέξανδρος Αλχαζίδης

Τραγούδι: Βασίλης Τοπαλίδης

Ντραμς: Βαγγέλης Παραδεισόπουλος

Αρμόνιο: Κώστας Αντωνιάδης

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Λύρα: Πιπερίδης Δημήτριος

Τραγούδι: Στεφανίδης Γιώργος

Λύρα: Βαγγέλης Παραδεισόπουλος

Τραγούδι: Γιώτης Γαβριηλίδης

Ντραμς: Τριαντάφυλλος Γαργαετίδης

Αρμόνιο: Κώστας Αντωνιάδης

Με μεγάλη επιτυχία ολοκληρώθηκαν την Κυριακή 8 Μαΐου 2011 οι εκδηλώσεις των ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ 2011 που διοργάνωσε ο Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος «Αλέξανδρος Υψηλάντης» Νέας Τραπεζούντας Πιερίας. Τα φετινά Υψηλάντεια ήταν αφιερωμένα στον Ελληνικό Τύπο του Εύξεινου Πόντου.

Την Τετάρτη 27 Απριλίου το πρόγραμμα εκδηλώσεων ξεκίνησε με την Παιδική θεατρική παράσταση από το εργαστήριο Ποντιακής Διαλέκτου της Ένωσης Ποντίων Πιερίας με το γνω-

στό Αισώπειο Μύθο «Η χελώνα που ήθελε να πετάξει» σε μεταφορά στη Ποντιακή Διάλεκτο «Ο ψωμάς π'εθέλεσεν να πετά».

Την Παρασκευή 29 Απριλίου-Εορτή Ζωοδόχου Πηγής έγινε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας παρουσία της Αντιπεριφερειάρχου Πιερίας κ. Μαυρίδου Σοφίας. Το απόγευμα έγινε αναβίωση του παλαιού εθίμου των αυγομαχιών στο χώρο της πλατείας του χωριού. Νικητές στην κατηγορία των μεγάλων ήσαν οι παρακάτω: 1ος Αντωνίου Κωνσταντίνος, 2ος ο Καρυπίδης Νικόλαος και 3ος ο Δελγιαννίδης Ιωάννης, ενώ νικητές στην κατηγορία των μικρών ήταν 1η η Αστόγλου Σοφία 2ος ο Στεφανίδης Στέφανος και 3ος ο Παντελίδης Χάρης. Η προγραμματισμένη Ποντιακή Βραδιά αναβλήθηκε λόγω βροχής. Το ίδιο βράδυ επισκέφτηκε τις εγκαταστάσεις του Συλλόγου ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας κος Ψωμιάδης με τον οποίο το Δ.Σ. είχε την ευκαιρία να συζητήσει για τις μελλοντικές δράσεις του Συλλόγου και να του παρουσιάσει το έργο, τα τμήματα και τις υποδομές του Συλλόγου.

Συνέχεια στη σελ. 6

Εκδηλώσεις Εθνικής Μνήμης για την Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού στην Κατερίνη

Την Κυριακή 15 Μαΐου πραγματοποιήθηκαν οι φετινές εκδηλώσεις εθνικής μνήμης στην Κατερίνη για την Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού. Οι εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν με πρωτοβουλία των Ποντιακών Συλλόγων του Νομού και του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Κατερίνης. Συγκεκριμένα το πρωί της Κυριακής στον Ι. Ναό Αγίας Αικατερίνης τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση παρουσία των επισήμων και πλήθος κόσμου ενώ στη συνέχεια ακολούθησε η καθιερωμένη κατάθεση στεφάνων από τις επίσημες αρχές του Νομού και φορείς του Νομού στο μνημείο της Πλατείας Γενοκτονίας που βρίσκεται επί της οδού 19ης Μαΐου.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας στην Πλατεία Ελευθερίας παρουσία πλήθος κόσμου πραγματοποιήθηκε η κεντρική εκδήλωση.

Κεντρικός ομιλητής της εκδήλωσης ο ιστορικός συγγραφέας κ. Βλάσης Αγτζίδης, με θέμα: «Η Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού ως μέρος της διαδικασίας μετάβασης από την αυτοκρατορία στην εποχή των Εθνικών Κρατών».

Μετά την ομιλία η εκδήλωση έκλεισε με τραγούδια σχετικά με την Γενοκτονία και την προσφυγιά από την μεικτή χορωδία των Ποντιακών Συλλόγων του Νομού Πιερίας, απαγγελίες, προβολή του οδοιπορικού της Γενοκτονίας και έκθεση φωτογραφίας με θέματα που αφορούν την Γενοκτονία.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ μας

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Στις **12 Μαΐου 2011** ο Νικόλαος Γιουμίδης και η Βασιλική Τερζίδου του Σταύρου, κάτοικοι Ν. Τραπεζούντας απέκτησαν ένα υγιέστατο κορίτσι.

Στις **21 Μαΐου 2011** ο Γεωργιάδης Πέτρος και η Νταμπάκη Μαρία απέκτησαν κορίτσι.

Στις **1 Ιουνίου 2011** ο Σταυριανίδης Θεόφιλος του Ιωάννου και η Παϊταρίδου Ευανθία απέκτησαν κορίτσι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Την **Κυριακή 1 Μαΐου 2011** στο εξωκλήσι του Ιωάννου Προδρόμου στον Κούκκο Πιερίας, ο Σιδηρόπουλος Κων/νος και η Παραδεισοπούλου Ανθούλα βάπτισαν τον γιό τους με ανάδοχο την Ζερκτανίδου Χρύσα που έδωσε στο νεοφώτιστο τα ονόματα Γεώργιος- Συμεών.

Την **Κυριακή 8 Μαΐου** ο Αγαθαγγελίδης Λάζαρος και η Σταυριανίδου Ευτέρπη βάπτισαν τον γιο τους στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας με ανάδοχο τον Πετρίδη Σωκράτη που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα Σταύρος.

Την **Κυριακή 22 Μαΐου** ο Βελλής Χρήστος και η Σειταρίδου Όλγα βάπτισαν την κόρη τους στον Ιερό Ναό Παντάνασσας Κατερίνης με ανάδοχο την Σωτηρία Παπαγιάννη που έδωσε στο νεοφώτιστο τα ονόματα Παναγιώτα-Αικατερίνη.

Το **Σάββατο 4 Ιουνίου 2011** στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Ν. Τραπεζούντας, ο Στρατηγόπουλος Ιωάννης και η Σουντουλίδου Εύη βάπτισαν τον γιό τους με αναδόχους τον Λαζίδη Απόστολο και την Χαρίκλεια Ζανέτα που έδωσαν στο νεοφώτιστο το όνομα Γεώργιος.

Την **Κυριακή 5 Ιουνίου 2011** στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Ν. Τραπεζούντας, ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας Δημοσθένης Σείταριδης και η Παπαντωνίου Ελένη βάπτισαν τον γιό τους με αναδόχους τον Σαλαφουντίδη Ιωάννη και την Παπαγιάννη Σωτηρία που έδωσαν στο νεοφώτιστο τα ονόματα Βασίλειο και Μιχαήλ.

ΓΑΜΟΙ

Το **Σάββατο 14 Μαΐου 2011** στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου ο Κακάνης Γεώργιος και η Σαλαβάτη Μαρία

Το **Σάββατο 21 Μαΐου 2011** στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου ο Λαζίδης Απόστολος και η Ζανέτα Χαρίκλεια

ΑΠΕΒΙΩΣΑΝ:

Την Πέμπτη 5 Μαΐου 2011 απεβίωσε ο Μαυρόπουλος Βασίλειος του Δημητρίου σε ηλικία 60 ετών κάτοικος Σιδ. Σταθμού Κατερίνης.

Την Τετάρτη 8 Μαΐου 2011 απεβίωσε η Κοκκινίδου Μαρία συζ. Αναστασίου σε ηλικία 84 ετών κάτοικος Κατερίνης.

Το Σάββατο 14 Μαΐου 2011 απεβίωσε η Πετρίδου Όλγα σε ηλικία 83 ετών κάτοικος Νέας Τραπεζούντας.

Την Τρίτη 7 Ιουνίου 2011 απεβίωσε ο Κων/νος Αδαμίδης του Χρήστου σε ηλικία 72 ετών κάτοικος Τορόντο Καναδά.

Την Τρίτη 15 Ιουνίου 2011 απεβίωσε ο Σείταριδης Νικόλαος (Κόλιας) συνταξιούχος δάσκαλος σε ηλικία 79 ετών κάτοικος Κατερίνης.

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: ipsilantis@hol.gr
WEB SITE: www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Τερζίδης Αριστείδης
Μεγαλόπουλος Ιωάννης
Τερζίδου Δήμητρα
Τερζίδης Βασίλειος

Σελιδοποίηση: Κανελλάτος Σπύρος - 23510 73333

Τα σκίτσα είναι του Κώστα Σ. Βασιλειάδη

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα: 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινοτήτες: 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Παπαργυροπούλου - Λυκίδου Μαρία

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους

και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στο Αλεξάνδρειο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Θεσσαλονίκης στην Σίνδο έγινε ορκωμοσία των αποφοίτων της Σχολής την 19 Ιανουαρίου 2011. Στο τμήμα Ηλεκτρονικών απεφοίτησε επιτυχώς ο Τερζίδης Γεώργιος του Αριστείδη και της Μαρίας.

Ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Αριστείδης και Μαρία Τερζίδη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Από την συντακτική επιτροπή της εφημερίδας ενημερώνουμε τους απανταχού Οφίτες, ότι με χαρά θα ανακοινώνουμε όλες τις επιτυχίες των Νέων Οφίτικης καταγωγής, στον Αθλητισμό στην Παιδεία ή και αλλού.

Να μας ενημερώνετε έγκαιρα για να το ανακοινώσουμε ευχαρίστως.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

1.	Εφραιμίδης Β. Χρήστος	20€
2.	Κορομηλάς Αθανάσιος	20€
3.	Γιανταμίδης Σάββας	10€
4.	Γεωργιάδης Η. Βασίλειος	10€
5.	Λυκίδης Κ. Αναστάσιος	10€
6.	Τερζίδης Α. Γεώργιος	10€
7.	Αδαμίδης Γ. Αλέξανδρος	10€
8.	Τερζίδης Σ. Βασίλειος	50€
9.	Βασιλειάδης Ι. Κων/νος	20€
10.	Τερζίδης Ν. Δημήτριος	20€
11.	Τερζίδης Κ. Βύρων	10€
12.	Πανόπουλος Παναγιώτης	10€
13.	Πανόπουλος Ελευθέριος	10€
14.	Βασιλειάδης Ι. Παύλος	10€
15.	Παπαδόπουλος Α. Βασίλειος	10€
16.	Κωτίδης Γ. Κων/νος	10€
17.	Κωτίδης Κ. Γεώργιος	10€
18.	Σείταριδης Δ. Σταύρος	20€
19.	Δεμερτζίδου Αικατερίνη	10€
20.	Βασιλειάδης Μ. Γεώργιος	10€
21.	Αβραμίδης Σ. Αναστάσιος	50€
22.	Μαυρόπουλος Ιορδάνης	10€
23.	Χιλιάδου- Βασιλειάδου Φωτεινή	10€
24.	Παπαδόπουλος Δημήτριος	10€
25.	Χαριτόπουλος Χαράλαμπος	10€
26.	Κοσμίδης Κων/νος	10€
27.	Αμοιρίδης Δημήτριος	30€
28.	Ανθόπουλος Χριστόφορος	10€
29.	Σταυριανίδης Γεώργιος	10€
30.	Παπαδοπούλου Μαρία	10€
31.	Κωτίδης Γεώργιος	10€
32.	Σιδηρόπουλος Ιωάννης	25€
33.	Αραβίδου Όλγα	25€
34.	Εξίζογλου Αναστασία	20€
35.	Αμοιρίδης Χρήστος	15€
36.	Μαυρίδης Κων/νος	10€
37.	Στρατηγόπουλου Ελένη	10€
38.	Γεωργιάδης Π. Βασίλειος	20€
39.	Χατζήγιαννίδου Σοφία	10€
40.	Παπαθανάκος Αθανάσιος	20€
41.	Σαλονικίδης Δημήτριος	10€
42.	Αδαμίδης Δ. Δημήτριος	20€
43.	Δανιηλίδης Λεωνίδα	10€
44.	Συντριδης Ηλίας	20€
45.	Σείταριδης Α. Ιωάννης	10€
46.	Αθανασιάδης Παναγιώτης	20€
47.	Παπαδοπούλου Όλγα	10€
48.	Καραγκιοζίδης Γεώργιος	10€
49.	Σείταριδου Όλγα	20€
50.	Βασιλειάδου Ειρήνη	10€
51.	Φωκαΐδου Χαρίκλεια	20€
52.	Λαδοπούλου Ρούλα	20€
53.	Σείταριδου -Τσιόκα Φρειδερίκη	50€
54.	Εφραιμίδης Κων/νος	10€
55.	Κυριζόπουλος Σταύρος	10€
56.	Σείταριδης Ι. Σταύρος	20€
57.	Τιλκερίδης Χριστόφορος	50€
58.	Τσαβδαρίδης Λάζαρος	10€
59.	Στρατηγόπουλος Ιωάννης	10€
60.	Τερζίδου Π. Αθηνά	20€
61.	Χαρινός Σταύρος	10€
62.	Τερζίδης Σ. Δημήτριος	10€
63.	Ζανέτας Α. Ιωάννης	10€
64.	Πανόπουλος Κων/νος	10€
65.	Σείταριδης Θ. Βασίλειος	100€
66.	Σείταριδης Θ. Παντελής	20€
67.	Σείταριδης Π. Χρήστος	10€
68.	Καραγιαννίδης Δημήτριος	10€
69.	Κορομηλάς Απόστολος	20€
70.	Σωτηριάδης Κων/νος	20€
71.	Γεωργιάδης Η. Ιορδάνης	20€
72.	Τερζίδης Β. Γεώργιος	20€
73.	Ραπποπούλου Ελένη	10€
74.	Γαρατσιδης Κων/νος	10€
75.	Μαυρόπουλος Ιωακείμ	10€
76.	Μαυρόπουλος Α. Σταύρος	71,50€
77.	Ένωση Ποντίων Ν. Φθιώτιδος	20€
78.	Αραβίδης Σ. Γεώργιος	20€
79.	Αραβίδης Γ. Άγγελος	100€
80.	Γεωργιάδης Αθανάσιος	20€
81.	Αθανασιάδης Ιωάννης	20€
82.	Τσομίδης Κων/νος	10€
83.	Τσομίδης Νικόλαος	10€
84.	Τσομίδου Μαρία	10€

Η Δόνα Τερηδόνα και το μυστικό της γαμήλιας τούρτας

Θεατρικό έργο βασισμένο στο βιβλίο του Ευγένιου Τριβιζά «Η Δόνα Τερηδόνα και το μυστικό της γαμήλιας τούρτας», παρουσίασε το βράδυ του Σαββάτου η θεατρική ομάδα του νηπιαγωγείου Νέας Τραπεζούντας. Οι μικροί πρωταγωνιστές, δύο από τους οποίους μάλιστα θα φοιτήσουν από του χρόνου στο νηπιαγωγείο, βρέθηκαν επί σκηνής για περίπου μιάμιση ώρα εκπλήσσοντας ευχάριστα τους θεατές και χαρίζοντας απλόχερα το γέλιο.

Η παράσταση αποτελούσε μέρος του προγράμματος αγωγής υγείας. Ήταν η τελευταία μιας σειράς δραστηριοτήτων με στόχο να γίνει το βούρτσισμα των δοντιών και γενικά τη στοματική υγιεινή αγαπημένη συνήθεια των παιδιών και ο οδοντογιατρός φίλος και σύμμαχος. Οργανώτρια της παράστασης και σκηνοθέτρια ήταν η νηπιαγωγός Παναγιώτα Τσεντίδου. Τα σκηνικά έγιναν με δουλειά του γυναικείου τμήματος ζωγραφικής του συλλόγου Αλέξανδρος Υψηλάντης, των μητέρων των πρωταγωνιστών και του Χρήστου Βασιλειάδη.

Επιπλέον, τη βοήθειά τους πρόσφεραν οι Σοφία Κανταρίδου με τα κοστούμια, ο Γιώργος Τσαουσιδής με τη μουσική και βέβαια οι αφοί Κοκκινίδη, που αφιλοκερδώς κάλυψαν εικόνα και ήχο της παράστασης. Το τελικό αποτέλεσμα δικαίωσε όλους τους συμμετέχοντες και άφησε τους θεατές χαρούμενους που είδαν τη νέα γενιά του χωριού να τα καταφέρνει και να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις. Πλέον, ανεβαίνουν και οι προσδοκίες τους για την επόμενη χρονιά.

Οι μαθητές που συμμετείχαν ήταν οι:

**Αγάπιος Αβραμίδης, Θεοφίλη Αβραμίδου, Βασιλική Αβραμίδου
Αντώνης Ιωαννίδης, Αγάπιος Αβραμίδης, Γεωργία Αβραμίδου
Αλίκη Ναβροζίδου, Σταματία Ιωαννίδου**

Επιτυχίες της Ποιμενίδου Δωροθέας

ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗ

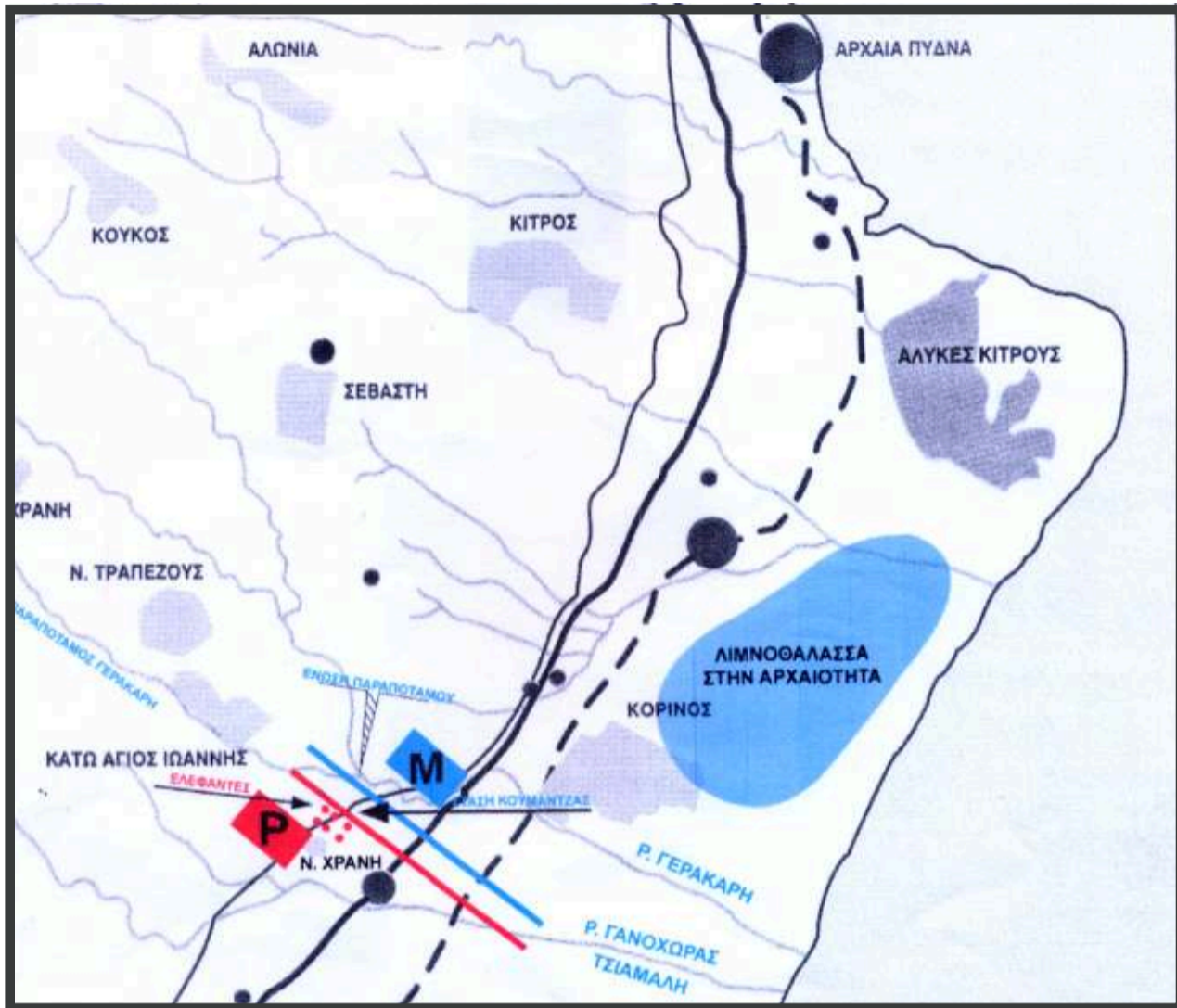
Η αθλήτρια Ποιμενίδου Δωροθέα κατέκτησε την 1η θέση στην κατηγορία νεανίδων Ολυμπιακού Τόξου στον αγώνα Γ.Δ. Ηπείρου – Θεσσαλίας & Θράκης που διεξήχθη στην Κομοτηνή το Σάββατο 5 Φεβρουαρίου 2011

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

Η αθλήτρια Ποιμενίδου Δωροθέα κατέκτησε την 2η θέση στην κατηγορία Νέων Γυναικών Ολυμπιακού Τόξου στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα που διεξήχθη στο Ελληνικό στις 19-20 Φεβρουαρίου 2011

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΠΥΔΝΑΣ

(22 ΙΟΥΝΙΟΥ 168 Π.Χ.)

του Ιορδάνη Ποιμενίδη

Συνέχεια από το προηγούμενο

Η προτεραιότητα διαδοχής του βασιλιά Φιλίππου είχε οξύνει τα πνεύματα και δημιούργησε πολύ μεγάλη έχθρα ανάμεσα σου δύο βασιλικούς γόνους, τον Περσέα και τον Δημήτριο. Σύμφωνα με κάποιες πληροφορίες που διέρρευαν από την αντίπαλη πλευρά, η Ρώμη προετοίμαζε για διάδοχο του Μακεδονικού Βασιλείου τον εξόριστο γιο του Φιλίππου Δημήτριο, ο οποίος είχε εξελιχθεί σε πολύ καλό, και πιστό φίλο των Ρωμαίων.

Τα σχέδια αυτά της Ρώμης τα έμαθε ο μεγαλύτερος γιος του Φιλίππου Περσέας ο οποίος έπεισε τον πατέρα του ότι ο Δημήτριος είχε συνωμοτικές επαφές με τους Ρωμαίους, και ότι ήθελε τον θάνατό του για να είναι εκείνος τελικά ο μοναδικός διάδοχος του θρόνου. Ο βασιλιάς Φίλιππος τότε έστειλε κρυφά ανθρώπους του στην Ρώμη να παρακολουθήσουν και να μάθουν με κάθε μυστικότητα όλες τις κινήσεις και τις επαφές του Δημήτριου. Εκείνοι γυρίζοντας παρουσίασαν με επέμβαση του Περσέα πλαστογραφημένη επιστολή που προερχόταν δήθεν από ρωμαίο ύπατο. Η επιστολή αυτή ενίσχυσε περισσότερο τις υποψίες του Φιλίππου, ο οποίος έθεσε τον Δημήτριο υπό φρούρηση. Τελικά ο Δημήτριος θανατώθηκε με δηλητήριο ύστερα από τις συκοφαντικές κατηγορίες και πιέσεις του Περσέα εναντίον του. Όταν μετά από καιρό ο Φίλιππος ανακάλυψε τις σκευωρίες και τις ψεύτικες κατηγορίες του Περσέα στην υπόθεση, θέλησε να τον αποκλείσει από την διαδοχή του θρόνου. Λέγεται όμως ότι πέθανε από τις τύ-

ψεις και τον καημό του για την άδικη θανάτωση του Δημήτριου, λίγο πριν πάρει και οριστικά την απόφαση του αυτή.

Ο Περσέας αφού κατάφερε με δόλια μέσα, να γίνει στο τέλος αυτός Βασιλιάς της Μακεδονίας, μαζί με το βασιλικό στέμμα κληρονόμησε και το μίσος του πατέρα του για τους Ρωμαίους. Ήταν όμως αρκετά πονηρός. Ώσπου να προετοιμαστεί για πόλεμο, όχι μόνο δεν έδειξε την έχθρα του προς την Ρώμη, αλλά πέτυχε και την αναγνώριση του ως νόμιμου διαδόχου του θρόνου. Έξι χρόνια κράτησαν οι προετοιμασίες του Περσέα εναντίον των Ρωμαίων, όχι μόνο σε στρατιωτικό αλλά και σε διπλωματικό επίπεδο. Ξαναπήρε υπό την επιρροή του όλους εκείνους που είχε δυσανεστήσει ο πατέρας του, καθώς και όσους ήταν δυσανεστήσιμοι με την πολιτική της Ρώμης στην Ελλάδα.

Ωστόσο οι φήμες για τις μυστικές ενέργειες του νέου βασιλιά της Μακεδονίας, έφθαναν κατά καιρούς στους Ρωμαίους, και όταν ο βασιλιάς της Περγάμου Ευμένης Β' έκανε την εμφάνιση του μπροστά στους συγκλητικούς της Ρώμης, κατηγορήσε ευθέως τον Περσέα. Τότε αυτοί πήραν πάλι την απόφαση να εκστρατεύσουν ξανά εναντίον μας.

Ο Λύκος είχε μεγαλώσει αρκετά. Τον τελευταίο καιρό αρρώσταινε πολύ εύκολα και έβηγε συχνά. Αν και είχε τελειώσει εδώ και από πολύ καιρό την θητεία του, παρ' όλα αυτά ζούσε και έμενε μέσα στο στρατόπεδο. Δεν είχε οικογένεια, και το μοναδικό πράγμα που ήξερε ήταν ο στρατιωτικός τρόπος ζωής. Του άρεσε πάρα πολύ αυτό που έκανε και δεν ήταν δύσκολο να το καταλάβεις, ήταν γεννημένος στρατιώτης. Αν και το σώμα του δεν τον βοηθούσε πλέον, παρ' όλα αυτά δεν έπαψε ούτε για μια στιγμή τα πειράγματα και τα αστεία με τους νεοσύλλεκτους, και δεν ήταν λίγες οι φο-

ρές που τους συναγωνίζονταν στην εκπαίδευση όταν είχαμε βολές ακριβείας, καμαρώνοντας σαν μικρό παιδί όταν τους ξεπερνούσε. Κοντά του είχα μεγαλώσει και γω, η εμπειρία και οι γνώσεις που απέκτησα δίπλα του μ' έκαναν γνωστό σχεδόν σε ολόκληρο το Μακεδονικό στρατεύμα. Είχα γίνει λοχαγός και μαζί με τους υπόλοιπους αξιωματικούς εκπαιδεύαμε τους νεοσύλλεκτους τοξότες σε παραγγέλματα και τακτικές μάχης γιατί οι διαθέσεις των αντιπάλων μας ήταν για ακόμη μία φορά επιθετικές. Οι εξελίξεις αυτές, μας οδηγούσαν αναγκαστικά σε μια δεύτερη σύρραξη η οποία ήταν η μοναδική λύση για εμάς, απέναντι στους εισβολείς ρωμαίους κατακτητές.

Από την πλευρά μας ήμασταν άριστα εξοπλισμένοι και εμπειροπόλεμοι από τις μάχες που είχαμε δώσει με γείτονες εχθρικούς λαούς, και φίλους των Ρωμαίων, και έτοιμοι για άμεση δράση. Ήμασταν όμως σε επιφυλακή αρκετό καιρό και απλά εκπαιδευόμασταν, περιμένοντας από μέρα σε μέρα την διαταγή του βασιλιά Περσέα για να ξεκινήσουμε νότια.

«Έεεε αριστοκράτισσες, σκουριάσατε μου φαίνεται από το πολύ περίμενε, τι βολές είναι αυτές που κάνετε ρε βλαμένα. Τεντώστε το ζαβόχερο μπροστά ρε βουτυροχλεχλέδες, χαμηλώστε τον ώμο, και όταν η χορδή ακουμπήσει το βελούδινο μαγουλάκι σας, συλλαβίστε μέσα στο μυαλό αργά το όνομά σας Βλά-κας και ρίξτε, τόσο δύσκολο είναι ρε να κάνετε αυτό που λέω;» Φώναζε και έβριζε καθημερινά στην εκπαίδευση από τον διπλανό λόχο ο λοχαγός Διονυσσογένης. Ήταν ένας από τους καλύτερους τοξότες σε ολόκληρο το στράτευμα, αλλά φοβερά οξύθυμος, νευρικός και βρομόστομος. Άλλαζε στρατόπεδα συνεχώς με τα προβλήματα που είχε με τους ανωτέρους του, γιατί στην καλύτερη περίπτωση θα έβριζε κάποιον αξιωματικό που θα προσπαθούσε να του επιβληθεί, ή στην χειρότερη θα τον έσπαγε στο ξύλο. Δεν ήταν λίγες οι φορές που κόντεψε να τον διώξουν οριστικά μετά από τέτοιες περιπτώσεις. Η ικανότητα του όμως στην τοξοβολία, και το μεγάλο θάρρος που έδειξε στις μάχες όπου είχε λάβει μέρος, ήταν γι' αυτόν τα ελαφρυντικά στοιχεία και αυτά που πάντα τον γλίτωναν στο τέλος.

Όπου και αν πήγαινε όμως τον ακολουθούσε η σιωπηλή «σκιά» του. Αυτό το παρατσούκλι το είχαν δώσει στον έμπιστο τοξότη του, που σε αντίθεση με τον Διονυσσογένη δεν έβγαζε σχεδόν ποτέ μιλιάρη, και χαμογελούσε πολύ σπάνια. Φίλων των φώναζε από καμιά φορά ο λοχαγός, αλλά κανείς μας δεν ήξερε πραγματικά αν αυτό ήταν και το κανονικό του όνομα. Τις περισσότερες φορές ήταν ο λοχαγός τον χρειάζονταν, ή του έριχνε καμιά κλεφτή ματιά για να έρθει

προς το μέρος του, ή του έκανε κάποιον νεύμα με το χέρι του ξερώντας σίγουρα ότι η «σκιά» τον έβλεπε ακόμη κι αν το πρόσωπό του δεν ήταν στραμμένο προς σ' αυτόν. Οι φήμες έλεγαν ότι τον περιμάζεψε από τους δρόμους λιπτόθυμο από την πείνα, και από τότε τον είχε υπό την προστασία του. Τον είχε εκπαιδέψει πολύ καλά, και του είχε μάθει όλα τα μυστικά επάνω στην τοξοβολία. Κάποιοι στρατιώτες έλεγαν ότι τον είδαν να χτυπάει και πουλιά στον αέρα με το τόξο του.

«Εε Πρωτέα θα μου πεις και μένα το μυστικό. Τι κάνεις στους δικούς σου και εκτελούν τις διαταγές, χωρίς να σε πρήζουν τα κάκαλα;» Μου έλεγε φωναχτά, όπως πάντα μιλούσε ο Διονυσσογένης, όταν από καμιά φορά ερχόταν στον λόχο μου.

«Δείξε λίγο παραπάνω υπομονή και κατανόηση στους νεοσύλλεκτους λοχαγέ, και όλα θα στρώσουν». Του έλεγα προσπαθώντας να τον ηρεμήσω λίγο.

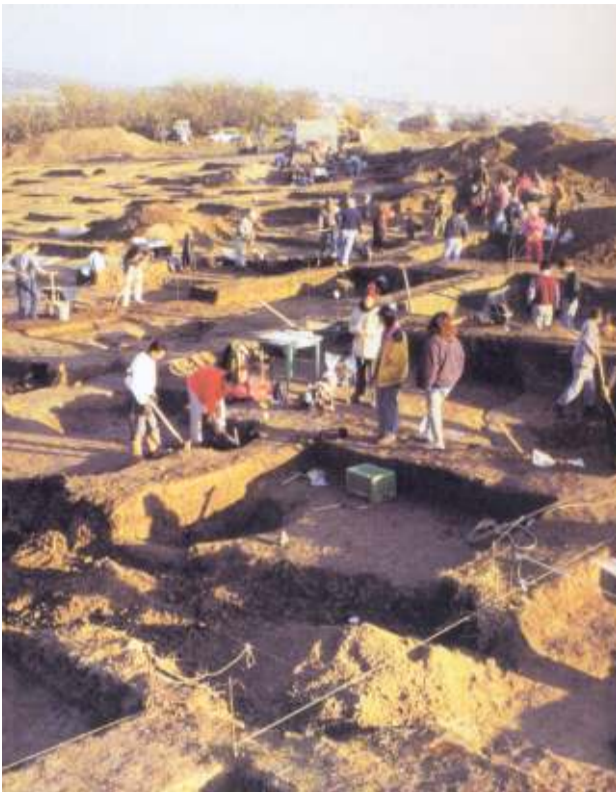
«Όλα θα στρώσουν μόνο όταν αυτοί με στείλουν στον άλλο κόσμο με τις βλακειές που κάνουν» συνέχισε ο Διονυσσογένης, και σφιγμένα χαχανητά ακούστηκαν στις πίσω γραμμές από τους τοξό-

τες μου.

«Τα νεύρα όλων μας είναι σπαιωμένα από την αναμονή λοχαγέ, και οι νεοσύλλεκτοι έχουν έναν λόγο παραπάνω να είναι αγχωμένοι και λίγο στα χαμένα. Κανείς μας δεν μπορεί να ξεχάσει εκείνο το περιεργό συναίσθημα της πρώτης μάχης, θυμάσαι;» του είπα, και προς στιγ-

μήν συμφώνησε μαζί μου, αλλά μετά άρχισε πάλι τα δικά του.

«Δίκιο έχεις μωρέ, δεν φταίνε τα μπασταρδάκια, αυτός ο ψυχανώματος χέστης φταίει, που μας έχει τόσο καιρό στο περίμενε. Καλά δεν καταλαβαίνει ο βλάκας ότι τον δουλεύουν οι Ρωμαίοι; Βασιλιάς σου λέει μετά», είπε τσατισμένος και φεύγοντας για την εκπαίδευση έκανε μια περίεργη κοφτή κίνηση με το δεξί του χέρι, και σε μηδέν χρόνο, η «σκιά» ήταν δίπλα του κρατώντας το τόξο, και την δερμάτινη φαρέτρα με τα βέλη του λοχαγού.

Αν και ο Διονυσογένης τα έλεγε λίγο φωναχτά και πάντα με τον δικό του ξεχωριστό τρόπο, παρ' όλα αυτά είχε απόλυτο δίκιο. Ο βασιλιάς Περσέας ούτε να επωφεληθεί από το πλεονέκτημα της υπεροχής των στρατευμάτων μας εκείνη την περίοδο, επαναπαύθηκε σε απατηλές ελπίδες και υποσχέσεις ειρήνης από τους Ρωμαίους συγκλητικούς, που όπως φάνηκε αργότερα, είχαν σαν σκοπό να κερδίσουν χρόνο. Η διστακτικότητα του αυτή, και η προσπάθεια να επιλύσει τις διαφορές με τους αντιπάλους του με πολιτικά και διπλωματικά μέσα, έδωσε στον εχθρό τον χρόνο και την ευκαιρία που ήθελε, με αποτέλεσμα ο ρωμαϊκός στρατός με επικεφαλής τον ύπατο Πόπλιο Λικίνιο Κράσο, να αποβιβαστεί σε συμμαχικές προς την Ρώμη πόλεις ελλήνων και να κατευθύνεται προς το μέρος μας. Ήμασταν ήδη έτοιμοι από καιρό και όταν δόθηκε η διαταγή 39 χιλιάδες πεζοί και 4 χιλιάδες ιππείς με επικεφαλής τον βασιλιά Περσέα κατεβήκαμε στην Πύδνα, και από εκεί αφού διασχίσαμε πάλι τα στενά των Τεμπών εισβάλαμε στην Θεσσαλία.

Με τις πρώτες εφόδους που κάναμε κυριεύσαμε μερικές πόλεις, και στρατοπεδεύσαμε κοντά στο Σικύριο δίπλα στην κοιλάδα του Πηνηίου ποταμού.

Δεν άργησαν να φανούν και τα ρωμαϊκά στρατεύματα μαζί με χίλιους ιππείς και 4 χιλιάδες έλληνες πεζούς που είχε φέρει εναντίον μας ο Ευμένης της Περγάμου μαζί με τον Αδερφό του Άπταλο.

Οι ρωμαίοι θέλοντας να κερδίσουν λίγο χρόνο για να παραταχθούν καλύτερα ξεκίνησαν πρώτοι την επίθεση, ρίχνοντας κατευθείαν στην μάχη το ιππικό τους προσπαθώντας να μας αιφνιδιάσουν. Το ιππικό από την πλευρά μας ήταν από ώρα έτοιμο σε παράταξη μάχης και η σύγκρουση ήταν άμεση.

Το υπόλοιπο Μακεδονικό στράτευμα με τους σαρισφόρους, εμάς, και τους ελαφρώς οπλισμένους στρατιώτες που ακολουθούσε κάλυψε γρήγορα την απόσταση μέχρι το σημείο της αρχικής σύγκρουσης, καθώς οι Μακεδόνες ιππείς είχαν ήδη συντρίψει τους αντιπάλους τους, και τώρα περνώντας ανάμεσα από τις διαλυμένες εχθρικές γραμμές, κατευθυνόντουσαν προς το μέσο της γραμμής του κύριου ρωμαϊκού στρατιωτικού όγκου.

«Καθ' οδόν βέλη ετοιμάσατε» δώσαμε σχεδόν ταυτόχρονα με τον λοχαγό Διονυσογένη παράγγελμα στους λόχους μας και όλοι τους, πρώτη και δεύτερη γραμμή καθώς συνέχιζαν να βαδίζουν ετοιμάστηκαν να ρίξουν βγάζοντας ένα βέλος από την φαρέτρα τους.

συνεχίζεται

Ασπρόμαυρες φωτογραφίες, με το συναίσθημα της Μάνας

Εγκαίνια της έκθεσης Φωτογραφίας του Πολιτιστικού Ομίλου Λιτοχώρου με θέμα:

«Ασπρόμαυρες φωτογραφίες, με το συναίσθημα της Μάνας»

Κυρίες και Κύριοι σας χαιρετώ

συγγενή μας κοντινό ή μακρινό ή λύπη που δεν είναι κοντά μας, συγκίνηση, νοσταλγία, έκπληξη για τις αλλαγές που έχουν συμβεί στα πρόσωπα και στο χώρο.

Γιατί χρόνος σημαίνει φθορά!!

Θα γεμίσουμε συναισθήματα!!

Ξέρετε, η χαρά αγοράζεται δια των χρημάτων μα η Ευτυχία βιώνεται δια των συναισθημάτων.

Υπάρχουν φωτογραφίες κάποιων γάμων.

Στην Αμερική και εδώ.

Απ' τα ρούχα καταλαβαίνεις τη διαφορά του οικονομικού επιπέδου.

Όμως στα μάτια της νύφης στην Αμερική θα δεις το παράπονο και τη νοσταλγία, και την εδώ νύφη νάνα ευτυχισμένη.

Σε κάποιες φωτογραφίες είδα τη Μάνα!!!

Νάχει κάτω απ' τις φτερούγες της τα μικρά της, μ' ένα αγέρωχο βλέμμα γεμάτη καμάρι, στοργή, Αγάπη.

Την είδα όμως ντυμένη στα μαύρα!!!

Και τότε διαπίστωσα την έλλειψη Του πατέρα!!

Είναι η εποχή που η Ελλάδα ματώνει!!!

(Βαλκανικοί πόλεμοι, προσφυγιά, εμφύλιος).

Που η μάνα ματώνει!!

Για να κάνει το παιδί της ματώνει!!

Να το μεγαλώσει, ματώνει!!!

Κι' όταν πάει για τη δική του φωλιά, πάλι ματώνει!!

Όμως με τον πόνο της δίνει χαρά!!

Αυτό το μεγαλείο της Μάνας είναι το προτέρημά

της, που την κάνει πλάσμα

Μοναδικό!

Κατ' αρχήν η έκθεση είναι ένα Πολιτιστικό γεγονός και τούτο οφείλεται ως ιδέα και υλοποίηση στις προσπάθειες των μελών του Δ.Σ. του Π.Ο.Λ γι' αυτό τους οφείλουμε ευχαριστήρια και θερμά συγχαρητήρια.

Ευχαριστώ για την τιμή που μου κάνατε να σας μιλήσω για το πώς βλέπει ο καλλιτέχνης τη φωτογραφία και τη Μάνα.

Τι είναι φωτογραφία;

Είναι η τέχνη, η μόνη Τέχνη που μπορεί να φυλακίσει, να σταματήσει το χρόνο!!!

Ξέρετε σαν ζωγράφος δεν μπορεί να το κάνω αυτό, γιατί το φως συνεχώς αλλάζει, τα χρώματα αλλάζουν, οι σκιές αλλάζουν.

Όλα συνεχώς μεταβάλλονται, κινούνται.

«Τα πάντα ρει»

Η φωτογραφία είναι η τέχνη που μπορεί να αποτυπώσει τη στιγμή.

Την κάθε ανεπανάληπτη στιγμή.

Και να δώσει το στίγμα!!

Και να βρεις μετά εύκολα την πορεία σου.

Την πορεία σου στο χρόνο! Στις ρίζες!!!

Γιατί άνθρωπος χωρίς ρίζες, είναι καράβι χωρίς πυξίδα.

Η φωτογραφία είναι καταγραφή της ιστορίας.

Γιατί σε μια φωτογραφία θα δεις στοιχεία:

(Ιστορικά, πολιτιστικά (ήθη- έθιμα) εργαλεία, παιχνίδια, φορεσιές, οικονομική κατάσταση, περιβάλλοντα χώρο- τόπο- εποχή.

Η φωτογραφία προκαλεί το συναίσθημα δηλ. αποκαλύπτει τον άνθρωπο!

Γιατί άνθρωπος σημαίνει συναίσθημα και προαγάγει τον πολιτισμό!

Γιατί μέσα απ' το συναίσθημα αποκτάς συνείδηση.

Είναι η καταγραφή της Ιστορίας δια των εικόνων όπως η Αγιογραφία.

Κι επειδή μια εικόνα είναι χίλιες λέξεις, πρέπει να σα πω τις χίλιες λέξεις.

Η πραγματικότητα έχει διαφορετική ανάγνωση για κάθε άνθρωπο.

Γιατί είμαστε διαφορετικοί!!

Εμείς, όχι η πραγματικότητα.

Άρα μια έκθεση φωτογραφίας είναι ένα πολιτιστικό γεγονός, γιατί μας δίνει τη δυνατότητα να συμβρεθούμε και να ανταλλάξουμε απόψεις.

Να επικοινωνήσουμε.

Να γίνουμε κοινωνοί. Άρα κοινωνία.

Με ποιο τρόπο μπορούμε να δούμε την πραγματικότητα;

Με τον ποιο απλό:

Να αφήσουμε τα μάτια όργανα στην άκρη και να δούμε με τα μάτια της ψυχής.

Και την φωτογραφία.

Και τότε θα γεμίσουμε συναισθήματα!

Θα αισθανθούμε χαρά βλέποντας ένα φίλο-η

Το αγιότερο ζωντανό πλάσμα πάνω στη γη.

Τη μάνα όλων μας!

Ξέρετε όταν έφυγε ο πατέρας πόνεσα μα όταν έφυγε η μάνα μου έχασα το μισό μου κορμί!!

Μητέρα είναι η Άνοιξη που μας χαρίζει βλαστάρια ζωής!!

Αν βάλουμε στη σειρά χίλιες γυναίκες και μόνο μία απ' αυτές είναι Μάνα, θα σας πω με την πρώτη ματιά ποια είναι!

Γιατί πάνω της έχει φωτοστέφανο!!

Γιατί λάμπει από ευτυχία.

Γιατί είναι πλήρης, έχει τα πάντα!

Γιατί τα πάντα και πάνω απ' όλα είναι τα παιδιά της!

Και γι' αυτά γίνεται θυσία!

Γιατί Αγάπη σημαίνει θυσία.

Τα παιδιά το γνωρίζουν αυτό.

Γνωρίζουν το πιο ζεστό, γλυκό, ήρεμο καταφύγιο τους που είναι η αγκαλιά της.

Εκεί που παίρνουν ενέργεια.

Στην μεγαλύτερη πηγή ενέργειας που υπάρχει στη γη!

Στην πηγή της ζωής!!

Στο βλέμμα και το χάδι της Μάνας!

Στο θαύμα της ζωής. Στη μάνα. Τελειώνοντας είχα σκεφτεί να πω:

Μάνα σ' αγαπάμε, μα θα πω αυτό που λέμε τα μικρά παιδιά:

«ΜΑΝΟΥΛΑ Σ' ΑΓΑΠΩ ΠΟΛΥ»

Στράτος Τσιρβούλης

ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2011

Συνέχεια από τη σελ. 1

Το Σάββατο 30 Απριλίου πλήθος κόσμου παρακολούθησε με ενδιαφέρον και συγκίνηση στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων την διάλεξη του διδάκτορα ιστορίας και συγγραφέα Βλάση Αγτσίδη με θέμα : «Ο Ελληνικός Τύπος στον Εύξεινο Πόντο» . Μετά τη διάλεξη ακολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα με τραγούδια του Πόντου από το νεότερο τμήμα του συλλόγου , τη Βυζαντινή – Παραδοσιακή χορωδία. Από Δευτέρα 2 Μαΐου έως και Παρασκευή 6 Μαΐου πραγματοποιήθηκε Έκθεση Ζωγραφικής των τμημάτων ζωγραφικής ενηλίκων- ανηλίκων του Συλλόγου μας και έκθεση φωτογραφίας με ελεύθερο θέμα από το φωτογραφικό αρχείο των κατοίκων του χωριού. Την Τετάρτη 4 Μαΐου στο γήπεδο Νέας Τραπεζούντας έγινε Ποδοσφαιρική συνάντηση μεταξύ της ομάδας του Εθνικού Νέας Τραπεζούντας και των Βετεράνων Εθνικού Νέας Τραπεζούντας με σκορ 5:5

Από την παιδική θεατρική παράσταση

Το Σάββατο 7 Μαΐου η Θεατρική Ομάδα του Συλλόγου Καυκασίων Καλαμαριάς, «Ο Προμηθέας», παρουσίασε στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Συλλόγου μας την Ποντιακή θεατρική Κωμωδία : «Γαμπρέ φούστορον τρώς;» του Λάζου Τερζά, σε σκηνοθεσία Ιωάννη Γεωργιάδη που αποτελεί επιτυχημένη διασκευή της κλασικής ελληνικής ταινίας «Δεσποινίς ετών 39» . Την παράσταση παρακολούθησε και η Αντι-

περιφερειάρχης Πιερίας κα Μαυρίδου Σοφία. Την Κυριακή 8 Μαΐου τα Υψηλάντεια ολοκληρώθηκαν με μεγάλη επιτυχία με το «OPEN» ατομικού τουρνουά σκακιού που συνδιοργανώνει ο Σύλλογος μας με τον Σκακιστικό Όμιλο Κατερίνης όπου αγωνίστηκαν 92 αθλητές από διάφορους Σκακιστικούς Ομίλους της Βόρειας Ελλάδας . Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Περιφερειακός Σύμβουλος Πιερίας κος Μακρίδης.

Από τη θεατρική παράσταση "Γάμπρε φουστορον τρώς"

Την Κυριακή 08 Μαΐου 2011 πραγματοποιήθηκε με απόλυτη επιτυχία στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας σκακιστικό τουρνουά στα πλαίσια των εκδηλώσεων «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2011».

Χαρακτηριστικό και της φετινής

διοργάνωσης ήταν η μαζική συμμετοχή από δεκάδες σκακιστές όλων των ηλικιών (92 συνολικά άτομα) από διάφορες περιοχές όπως Κατερίνη, Θεσσαλονίκη, Βέροια, Γιαννιτσά, Έδεσσα, Φλώρινα, Πτολεμαΐδα, Ποντοκώμη Κοζάνης και

Από τη θεατρική παράσταση "Γάμπρε φουστορον τρώς"

Ο Βλάσης Αγτσίδης στην ομιλία του

Εντυπωσιακές φωτογραφίες του Δημοσθένη Σείταριδη

Δάσκαλοι και παιδιά του Δημοτικού Σχολείου Κ. Αγιάνη επισκέφθηκαν την έκθεση

Ο κ. Ψωμιάδης Παναγιώτης με μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου και τον πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου της Ν. Τραπεζούντας

Έργα από το μεγάλο τμήμα ζωγραφικής του Συλλόγου μας

Η αντιπεριφερειάρχης κ. Σοφία Μαυρίδου παρακολουθεί την ποντιακή θεατρική παράσταση

Η Βυζαντινή - παραδοσιακή χορωδία του συλλόγου μας

Την Κυριακή 08 Μαΐου 2011 πραγματοποιήθηκε με απόλυτη επιτυχία στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας σκακιστικό τουρνουά στα πλαίσια των εκδηλώσεων «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2011».

Χαρακτηριστικό και της φετινής διοργάνωσης ήταν η μαζική συμμετοχή από δεκάδες σκακιστές όλων των ηλικιών (92 συνολικά άτομα) από διάφορες περιοχές όπως Κατερίνη, Θεσσαλονίκη, Βέροια, Γιαννιτσά, Έδεσσα, Φλώρινα, Πτολεμαΐδα, Ποντοκώμη Κοζάνης και Τρίκαλα. Πραγματοποιήθηκαν δύο διαφορετικά τουρνουά με βάση την ηλικία των σκακιστών (για μεγάλους και για μικρούς). Στο πρώτο τουρνουά πήραν μέρος οι σκακιστές ηλικίας από δεκατρία (13) ετών και άνω και στο δεύτερο τουρνουά πήραν μέρος οι σκακιστές ηλικίας από δώδεκα (12) ετών και κάτω, ούτως ώστε να υπάρχει μεγαλύτερο κίνητρο διάκρισης για όλους και υψηλότερο επίπεδο στις παρτίδες που πραγματοποιήθηκαν. Η μάχη για την κορυφή και στα δύο τουρνουά ήταν σκληρή με αρκετό πάθος αλλά πάντα στα πλαίσια του «ευ αγωνίζεσθαι», αρχή που διέπει το σκάκι ως άθλημα.

Τα δύο τουρνουά πραγματοποιήθηκαν με Ελβετικό σύστημα επτά (7) γύρων, με χρόνο σκέψης για κάθε σκακιστή, δέκα λεπτά για ολόκληρη την παρτίδα και για κάθε κίνηση που ολοκλήρωσε ο παίκτης (από την πρώτη κίνηση), πήρε ακόμη πέντε δευτερόλεπτα (5'') χρόνου σκέψης.

Στο **πρώτο τουρνουά** (ηλικίας από δεκατρία ετών και άνω) νικήτης αναδείχθηκε ο σκακιστής του Παναθητικού Σ. Φ. Συκεών Θεσσαλονίκης **Κωνσταντέλιος Κωνσταντίνος**, δεύτερος τερμάτισε ο σκακιστής του Παναθητικού Σ. Φ. Συκεών Θεσσαλονίκης Νικολάου Γεώργιος, ενώ στην τρίτη θέση τερμάτισε ο σκακιστής της Λέσχης Πολιτισμού Φλώρινας Βασιλειάδης Αναστάσιος. Την τέταρτη θέση του τουρνουά κατέκτησε ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «ο Πτολεμαΐος» Σιδηρόπουλος Νικόλαος, ενώ πέμπτος τερμάτισε ο σκακιστής της Σκακιστικής Λέσχης Φλώρινας Παυλίδης Δημήτριος.

Στο **δεύτερο τουρνουά** (ηλικίας από δώδεκα ετών και κάτω) νικήτης αναδείχθηκε ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «ο Πτολεμαΐος» **Χαριζόπουλος Ιωάννης**.

Κύπελλα απονεμήθηκαν στους τρεις (3) πρώτους νικητές του πρώτου τουρνουά και στον νικητή του δεύτερου τουρνουά καθώς επίσης και στις τρεις (3) καλύτερες ομάδες (σκακιστικούς συλλόγους) που προέκυψαν από το άθροισμα των πόντων που συγκέντρωσαν οι δύο καλύτεροι σκακιστές κάθε ομάδας από το κάθε ένα από τα δύο τουρνουά.

Οι σκακιστές Κωνσταντέλιος Κωνσταντίνος και Νικολάου Γεώργιος που τερμάτισαν στις δύο πρώτες θέσεις του πρώτου τουρνουά επειδή είναι σκακιστές εκτός Ε.Σ.Σ.ΚΕ.ΔΥ.Μ., για το λόγο αυτό μετάλλια απονεμήθηκαν στον τέταρτο και πέμπτο του πρώτου τουρνουά ώστε να συμπληρωθεί η τριάδα (θέσεις 3-5) που αναλογεί σε παίκτες της Ένωσης.

Νικήτρια ομάδα του τουρνουά αναδείχθηκε ο Γυμναστικός Σύλλογος Ποντοκώμης, στην δεύτερη θέση τερμάτισε ο Σκακιστικός Όμιλος Πτολεμαΐδας «ο Πτολεμαΐος», ενώ την τρίτη θέση κατέλαβε ο Σκακιστικός Όμιλος Πνευματικού Κέντρου Δήμου Κατερίνης. Ο ΣΟ ΠΚΔ Κατερίνης ισοβάθμησε στην τρίτη θέση με τον ΠΑΣ Έδεσσαίων Σκακιστών 8Χ8. Το κριτήριο για την τελική κατάταξη των ο-

μάδων ήταν η βαθμολογία που συγκέντρωσαν οι δύο ομάδες στο πρώτο τουρνουά στο οποίο ο ΣΟ ΠΚΔ Κατερίνης συγκέντρωσε περισσότερους βαθμούς από τον ΠΑΣ Έδεσσαίων Σκακιστών 8Χ8.

Μετάλλια απονεμήθηκαν στους σκακιστές-σκακίστριες κάτω των δεκαέξι ετών. Συγκεκριμένα:

1ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 15 και 16 ετών το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής της Λέσχης Πολιτισμού Φλώρινας Βασιλειάδης Αναστάσιος.

2ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 15 και 16 ετών το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής της Σκακιστικής Ακαδημίας Γαζίου Προκοπίου Ιωάννης.

3ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 15 και 16 ετών το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Σκακιστικού Ομίλου Κατερίνης Δουλιάκα Στεφάνια.

4ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 13 και 14 ετών το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Κατερίνης Ατματσίδης Παναγιώτης.

5ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 13 και 14 ετών το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Κατερίνης Ατματσίδης Βασίλειος.

6ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 13 και 14 ετών το χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του Γυμναστικού Συλλόγου Ποντοκώμης Σαμαράς Ιορδάνης.

7ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 13 και 14 ετών το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «Δούρειος Ίππος» Γρηγοριάδου Χρυσούλα.

8ο) Στην κατηγορία σκακιστριών η-

λικίας 13 και 14 ετών το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια της Σκακιστικής Ακαδημίας Πτολεμαΐδας «ο Σκακιστάκος» Τσεμπερλίδου Γεωργία.

9ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 13 και 14 ετών το χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Σκακιστικού Ομίλου Κατερίνης Παντελιάδου Φρειδερίκη.

10ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 11 και 12 ετών το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «ο Πτολεμαΐος» Χαριζόπουλος Ιωάννης.

11ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 11 και 12 ετών το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής της Α. Ε. Κ. Δάνης Χρυσοβαλάντης.

12ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 11 και 12 ετών το χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής της Λέσχης Πολιτισμού Φλώρινας Παπαδόπουλος Ζήσης.

13ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 11 και 12 ετών το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «ο Πτολεμαΐος» Σαμαρά Φανή.

14ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 11 και 12 ετών το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Γυμναστικού Συλλόγου Ποντοκώμης Κιζιμίδου Ουρανία.

15ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 11 και 12 ετών το χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Σκακιστικού Ομίλου Κατερίνης Συβρίδου Πολυξένη.

16ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 9 και 10 ετών το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του ΠΑΣ Έδεσσαίων Σκακιστών 8Χ8 Τριμίτζιος Πέτρος.

Απονομή μεταλλίων στους μικρούς νικητές από τον Γ.Γ. του Συλλόγου

17ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 9 και 10 ετών το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του ΠΑΣ Έδεσσαίων Σκακιστών 8Χ8 Στέφαν Βίκτωρ.

18ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 9 και 10 ετών το χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του Γυμναστικού Συλλόγου Ποντοκώμης Πέππα Μάριο.

19ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 9 και 10 ετών το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Γυμναστικού Συλλόγου Ποντοκώμης Κιζιμίδου Χριστίνα.

20ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 9 και 10 ετών το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Γυμναστικού Συλλόγου Ποντοκώμης Σαμαρά Αναστασία.

21ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 9 και 10 ετών το χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «Δούρειος Ίππος» Τσιρανίδου Βασιλική.

22ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 8 ετών και κάτω το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του Γυμναστικού Συλλόγου Ποντοκώμης Τσιδαρίδης Ιάκωβος.

23ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 8 ετών και κάτω το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του Γυμναστικού Συλλόγου Ποντοκώμης Λεβεντιδής Θεόδωρος.

24ο) Στην κατηγορία σκακιστών ηλικίας 8 ετών και κάτω το χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «Δούρειος Ίππος» Κωδούνας Αλέξανδρος.

25ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 8 ετών και κάτω το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «Δούρειος Ίππος» Λιούρη Στυλιανή.

26ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 8 ετών και κάτω το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «Δούρειος Ίππος» Παπαδοπούλου Άννα.

27ο) Στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 8 ετών και κάτω το χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε η σκακίστρια του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «Δούρειος Ίππος» Λιούρη Μαρία.

Όσον αφορά τους σκακιστές-σκακίστριες που δεν αγωνίζονται σε κάποιο από τα σκακιστικά σωματεία της Κεντροδυτικής Μακεδονίας (Ε.Σ.Σ.ΚΕ.ΔΥ.Μ.) ξεχώρισε η σκακίστρια Τοζάρου Ιφιγένεια από τα Τρίκαλα η οποία πήρε χρυσό μετάλλιο στην κατηγορία σκακιστριών ηλικίας 8 ετών και κάτω.

Τέλος, μετάλλια απονεμήθηκαν στους τρεις πρώτους σκακιστές του τοπικού Συλλόγου της Νέας Τραπεζούντας. Συγκεκριμένα:

Το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής και Γραμματέας του Συλλόγου Ιωαννίδης Βασίλειος,

το αργυρό μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής Παπαδόπουλος Μάνος και το χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε ο σκακιστής Τερζίδης Περικλής.

Το Διοικητικό Συμβούλιο θέλει να ευχαριστήσει όλους όσους βοήθησαν για την άρτια διοργάνωση των Υψηλάντων 2011 και όλους όσους στήριξαν με την παρουσία τους τις παραπάνω εκδηλώσεις.

Για το Σύλλογο
Το Διοικητικό Συμβούλιο

Οι Έλληνες της Μικράς Ασίας

«ΟΙ ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ»

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

Έλληνες στα δυτικά παράλια της Μικράς Ασίας υπάρχουν από τότε που υπάρχουν και στην κυρίως Ελλάδα. Στην Ελληνική αρχαιότητα η Ιωνία (είναι η περιοχή της Σμύρνης) και η Αιολία (είναι η περιοχή του Αϊβαλιού) δεν έχουν καμία ουσιαστική διαφορά ούτε απ' την Αττική, όπου κατά κύριο λόγο αναπτύχθηκε ο Ελληνικός πολιτισμός, ούτε απ' τα απέναντι νησιά του Αιγαίου.

Σήμερα, τους Έλληνες των δυτικών παραλίων της Μικράς Ασίας τους ονομάζουμε Μικρασιάτες, παρόλο που μικρασιάτες είναι επίσης τόσο οι Πόντιοι, όσο και οι Καπαδόκες, (οι Έλληνες της Κεντρικής Μικράς Ασίας, γύρω απ' την Καισάρεια, που λέγονται και Καραμανλήδες).

Υπάρχει ωστόσο μια κάποια διαφορά ανάμεσα σ' αυτές τις τρεις ομάδες Ελλήνων της μεγάλης Χερσονήσου όπου η σημερινή Τουρκία ονομάζεται Μικρά Ασία διότι ανήκει μεν στην Ασία αλλά και διαφέρει απ' αυτήν.

Η στενή γειτονία της Μικράς Ασίας με την Ευρώπη καθώς και το γεγονός πως εδώ πρωτοεμφανίστηκε ο Ελληνικός πολιτισμός που βρίσκεται στη ρίζα του Ευρωπαϊκού, μας κάνει να την αντιμετωπίζουμε σαν περιοχή μάλλον ευρωπαϊκή παρά ασιατική. Αυτή είναι η λογική σημασία του επιθετικού προσδιορισμού «μικρά», που δεν έχει κανέ-

να άλλο νόημα πλν της επιθυμίας μας να αντιδιαστείουμε αυτήν τη σημαδιακή για τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό περιοχή τόσο από την υπόλοιπη Ασία όσο και από την κυρίως Ευρώπη, νοούμενη με μία έννοια γεωγραφική. Με την ίδια έννοια στην Ευρώπη ανήκει και η Κύπρος, παρόλο που γεωγραφικά ανήκει στην Ασία, όπου ανήκει επίσης και η Ρόδος.

Τούτο το γεωγραφικό μπέρδεμα είναι άκρως ενδεικτικό και για τα άλλα, τα σοβαρότερα μπερδέματα, κυρίως τα εθνολογικά. Η μείξη λαών και πολιτισμών που έχει γίνει σε τούτη την από κάθε άποψη κρίσιμη περιοχή, που είναι το μεγαλύτερο σταυροδρόμι λαών σ' ολόκληρη τη γή, σ' ολόκληρη την ανθρώπινη ιστορία, δεν έχει το όμοιό της πουθενά στον κόσμο.

Ας δούμε χωριστά τις τρεις ομάδες Ελλήνων της Μικράς Ασίας για να αντιληφθούμε καλύτερα την εθνολογική τους σύσταση. Είπαμε ήδη πως στα δυτικά παράλια της Μικράς Ασίας υπάρχουν Έλληνες από τότε που υπάρχουν και στην υπόλοιπη Ελλάδα από την εποχή της Καθόδου των Αχαιών και των Δωριέων. Όμως, με το πέρασμα των αιώνων η περιοχή αυτή υπέστη μεγαλύτερες εθνολογικές προσμειξεις απ' όσες υπέστη η σημερινή κυρίως Ελλάδα. Πρώτα πρώτα εξαιτίας του πρώιμου εξελληνισμού μερος των πανάρχαιων προελληνικών λαών που κατοικούσαν στην περιοχή πριν απ' τους Έλληνες. Ύστερα, εξαιτίας του εξελληνισμού της ευρύτερης περιοχής της Μέσης Ανατολής κατά την αλεξανδρινή περίοδο (αυτή των διαδόχων του Μεγάλου Αλεξάνδρου). Και τέλος, εξαιτίας της συνεχούς επικοινωνίας των παραλίων της Μικράς Ασίας με τη μητροπολιτική Ελλάδα, μέχρι τη Μικρασιατική καταστροφή. Οπότε έπαψε να υφίσταται Ελληνισμός σ' αυτήν την περιοχή, με εξαίρεση φυσικά τις πολλές χι-

λιάδες Ελλήνων που υιοθέτησαν τον μωαμεθανισμό μόνο και μόνο για να μην εκπατριστούν κατά την ανταλλαγή των πληθυσμών. (Τα σημερινά παράλια της Μικράς Ασίας είναι γεμάτα από Έλληνες που «τούρκεψαν», όπως λέμε λανθασμένα τον προσηλυτισμό τους ή την προσχώρησή τους στο Μωαμεθανισμό).

Οι Έλληνες του Πόντου (των Βορείων παραλίων της Μικράς Ασίας, αλλά και των απέναντι ρωσικών) έχουν διαφορετική προέλευση απ' αυτή των Ελλήνων των δυτικών παραλίων. Ήρθαν εδώ πολύ πιο αργά από τότε που εγκαταστάθηκαν στην Ιωνία και την Αιολία οι πρώτοι Έλληνες Ινδοευρωπαίοι.

Οι Έλληνες εγκαθίστανται στον Πόντο μόλις τον 8ο π.χ. αιώνα που αρχίζει ο Ελληνικός εποικισμός.

Η πρώτη ελληνική αποικία στον Πόντο είναι η Σινώπη, που την ιδρύουν οι Μιλήσιοι της Ιωνίας. Τούτη η αποικία των Μιλησίων εποικίζει με την σειρά της τις ανατολικές ακτές του Ευξείνου, και έτσι προκύπτουν οι πόλεις Κατύωρα, Κερασούντα και Τραπεζούντα που είναι αποικίες μιας Ελληνικής αποικίας, της κραταιάς Σινώπης των Ιώνων Μιλησίων.

Στη συνέχεια, πάμπολλοι Έλληνες, από διάφορες περιοχές της Ελλάδας, έρχονται και ιδρύουν αποικίες στα βόρεια παράλια της Μικράς Ασίας.

Η προέλευση της τρίτης ομάδας Ελλήνων της Μικράς Ασίας, αυτών που κατοικούσαν στο κέντρο της και λίγο προς Βορράν, ειδικότερα στην περιοχή της Καισάρειας στην Καππαδοκία (που συνορεύει με τη Γαλατία, τον τόπο εγκατάστασης Γαλατών, προγόνων των σημερινών Γάλλων) είναι κάπως σκοτεινή. Σίγουρα πάντως σ' αυτήν την περιοχή δεν υπήρχαν Έλληνες πριν τον Μέγα Αλέξανδρο. Και μάλλον δεν μεταφέρθηκαν εκεί Έλληνες απ' τους επιγόνους

του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Διότι η άγρονη αυτή περιοχή δεν προσφέρεται για επική, και κανείς δεν θα ζούσε εκεί ευχαρίστως σαν άποικος.

Πιο πιθανή φαίνεται η άποψη σύμφωνα με την οποία οι Έλληνες της Καππαδοκίας, οι Καραμανλήδες όπως τους λέμε που, σημειωτέον, δε μιλούσαν Ελληνικά όταν έγινε η ανταλλαγή των πληθυσμών (πρόκειται για τους λεγόμενους Τουρκόφωνους Έλληνες) δεν είναι παρά πανάρχαιοι γηγενείς κάτοικοι της περιοχής, προγενέστεροι και των Ελλήνων και των Τούρκων. Άλλωστε, οι τελευταίοι ήρθαν στην περιοχή πάρα πολύ αργά, για να αφομοιώσουν τελικά τους μη Χριστιανούς αρχαίους κατοίκους αλλά και τους εκμουσουλμανισθέντες με τους αιώνες Χριστιανούς.

Οι Έλληνες της Καππαδοκίας, λοιπόν, είναι μάλλον το «προϊόν» του Εξελληνισμού της περιοχής δια του Χριστιανισμού. Τούτος ο εξελληνισμός έγινε, όπως ξέρουμε, δια της «κοινής Αλεξανδρινής», δηλαδή μιας απλοποιημένης μορφής της Ελληνικής γλώσσας, που έφτιαξαν οι λόγιοι της Αλεξάνδρειας για τις γραφειοκρατικές ανάγκες των κρατών των επιγόνων του Μ. Αλεξάνδρου, αλλά και τις ανάγκες μη Ελλήνων σοφών και λογίων. Οι Χριστιανοί βρήκαν έτοιμη αυτή τη διεθνή γλώσσα, και την έκαναν δική τους.

Σημειώστε πως την κοινή Αλεξανδρινή δεν την μιλούσαν οι κυρίως ειπείν Έλληνες, αλλά οι εξελληνισμένοι Βάρβαροι. Άλλωστε, η σημερινή νέα ελληνική είναι παραλλαγή της αλεξανδρινής (που είναι η γλώσσα των Ευαγγελίων) και όχι της κυρίως Ελληνικής των κυρίως Ελλήνων.

Αν, επιπροσθέτως, εκτός του εξελληνισμού της περιοχής με τη χρήση της Κοινής Αλεξανδρινής, πάρουμε υπ' όψιν πως η Καππαδοκία είναι η «μήτρα» του οργανωμένου (σε εκκλησία) Χριστιανισμού και η πατρίδα των δύο εκ των τριών Ιεραρχών, που οργάνωσαν το σκόρπιο Χριστιανισμό σε εκκλησία (σε ομάδες πιστών, με διοικητική ιεραρχία και οργανωτική τάξη) τότε φαίνεται κάτι περισσότερο από βέβαιο πως οι τουρκόφωνοι Έλληνες Καππαδόκες δεν είναι ακριβώς Έλληνες αλλά Χριστιανοί, που χρίστηκαν Έλληνες από τότε που ο Ελληνισμός ταυτίστηκε με την ορθοδοξία:

Πας Έλλην, ορθόδοξος και πας μουσουλμάνος, Τούρκος. Παρόλο που ορθόδοξοι δεν είναι μόνο οι Έλληνες, και μουσουλμάνοι είναι κυρίως οι Άραβες. Οι Τούρκοι απλώς υιοθέτησαν μια αραβική θρησκεία.

Τώρα οι Έλληνες της Μικράς Ασίας έπαθαν μεγάλη νίλα όταν τους τσουβάλιασαν και τους κουβάλησαν στην μαμά Ελλάδα, που ούτε για παραμάνα δεν είναι άξια. Πρόσφυγες, λοιπόν, λέγονται αυτοί που προσφεύγουν (καταφεύγουν) κάπου για να ζητήσουν προστασία. Από τον Αύγουστο του 1922, που η επικείμενη τον Σεπτέμβριο καταστροφή του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας είναι πλέον ορατή, μέχρι τον Ιανουάριο του 1923 που υπογράφεται η υποχρεωτική ανταλλαγή των πληθυσμών, έχουν ήδη καταφύγει στην Ελλάδα περίπου 900.000 Έλληνες από την Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, που όμως δεν περιλαμβάνουν όσους μετανάστευσαν στην Αμερική ή σε ευρωπαϊκές χώρες, μέχρι τον Δεκέμβριο του 1924 που ολοκληρώνεται η μετακίνηση των πληθυσμών, έρχονται στην Ελλάδα από τη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη κυρίως, αλλά και από τη Βουλγαρία και από άλλα μέρη, 1.220.000 Έλληνες και 45.000 Αρμένιοι. Από την Ελλά-

δα, φεύγουν 518.000 μουσουλμάνοι για την Τουρκία και 92.000 Βούλγαροι για την Βουλγαρία, γιατί η συνθήκη για την ανταλλαγή των πληθυσμών περιλαμβάνει και τους Βουλγάρους της Ελλάδος και τους Έλληνες της Βουλγαρίας, όσους είχαν απομείνει από μια προηγούμενη ανταλλαγή πληθυσμών ανάμεσα στην Ελλάδα και την Βουλγαρία.

Μέχρι τον Ιούνιο του 1923, η περίθαλψη των προσφύγων αντιμετωπίζεται με έξοδα του Ελληνικού κράτους, προσφορές ιδιωτών καθώς και από τον Αμερικανικό Ερυθρό Σταυρό. Όμως το πρόβλημα είναι τόσο μεγάλο και τόσο οξύ, που η κοινωνία των Εθνών (ο ΟΗΕ της εποχής) υποχρεώνεται να επέμβει.

Κι έτσι το 1924 δίνεται στην Ελλάδα δάνειο 12.300.000 λιρών Αγγλίας για την περίθαλψη των προσφύγων. Θα ήταν τρελλοί οι ξένοι αν άφηναν τη διαχείριση αυτού του μεγάλου δανείου στους παμφάγους Έλληνες Χριστιανούς, που ήδη είχαν ρημάξει τις υπέρ των προσφύγων

Η εγκατάσταση των προσφύγων στις αγροτικές περιοχές δεν παρουσίασε σοβαρά προβλήματα. Όμως, όσοι εγκαταστάθηκαν, στα αστικά κέντρα έζησαν τα πάθη του Χριστού. Θέατρα, κινηματογράφοι, αποθήκες, τράπεζες-όλα πλημμυρίζουν με στοιβαγμένους πρόσφυγες. Η πρωτεύουσα, που το 1924 έχει πληθυσμό μισό εκατομμύριο κοντεύει να κλατάρει από την υπέρβαρα αθλιότητα.

Μέχρι το τέλος του 1929 η Ε.Α.Π χτίζει 27.000 κατοικίες σε 125 προσφυγικούς οικισμούς και το Ελληνικό κράτος 25.000 κατοικίες εντός των υπαρχόντων οικισμών, αλλά το στεγαστικό πρόβλημα των προσφύγων παραμένει άλυτο. Ειδικά στη Θεσσαλονίκη, που η μεγάλη πυρκαγιά του 1917 την έχει ρημάξει, η κατάσταση είναι τραγική (Τα στοιχεία, από τον ΙΕ τόμο της Ιστορίας του Ελληνικού Έθνους, της Εκδοτικής Αθηνών).

Το προσφυγικό απασχολεί συνεχώς

διωτικές προσφορές, αλλά κι αυτά που πλήρωνε για τους πρόσφυγες το Ελληνικό δημόσιο. Κι έτσι δημιουργήθηκε υπό την εποπτεία της κοινωνίας των Εθνών η Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων (Ε.Α.Π).

Το Ελληνικό δημόσιο παραχώρησε στην Ε.Α.Π. 5.000.000 στρέμματα, που προέρχονται από δημόσιες γαίες, από απαλλοτριώσεις και από τις ιδιοκτησίες των μουσουλμάνων που μεταφέρθηκαν στην Τουρκία. Αλλά μέχρι να φθάσει στην Ε.Α.Π η προορισμένη για τους πρόσφυγες γη καταπατούνταν δεόντως και με τρόπο τυπικότατα Ελληνικό. Το προσφυγικό έκανε πλούσιους πολλούς στην Ελλάδα.

Από 1.220.000 του συνόλου των Ελλήνων προσφύγων, το 53% είχε αστική προέλευση και το 47% αγροτική. Η εγκατάστασή τους στην Ελλάδα σε αστικές ή αγροτικές περιοχές έγινε βάση την προέλευσή του. Απ' το ίδιο σύνολο, κάπου οι μισοί και συγκεκριμένα 638.253 εγκαθίστανται στην αραιοκατοικημένη Μακεδονία και της αλλάζουν αποφασιστικά την εθνολογική σύσταση.

Μόνο τώρα μπορούμε να πούμε πως η Ελληνική Μακεδονία γίνεται αναμφισβήτως Ελληνική. Κανείς δεν θα μπορούσε να πει τι θα γινόταν σήμερα στην Ελληνική Μακεδονία, αν τότε δεν εγκαθίστατο εκεί πρόσφυγες.

Εκτός απ' τη Μακεδονία που απορροφά τους μισούς πρόσφυγες, μόνο 107.607 εγκαθίστανται στη δυτική Θράκη, κι αυτό είναι μια πρώτης τάξεως γκάφα, 56.613 στα νησιά του Αιγαίου, 33.900 στην Κρήτη, 8.179 στην Ηπειρο (κι' άλλη γκάφα), και 377,297 στην Παλαιά Ελλάδα (Αττική, Πελοπόννησος, Στερεά, Εύβοια, Θεσσαλία).

τη Βουλή, που το 1924 και 1925 δεν προλαβαίνει να ψηφίζει τα σχετικά νομοσχέδια. Με τις κλοπές, τις καταχρήσεις, τις παραβιάσεις νόμων, τις αυθαιρεσίες απ' την μεριά των ντόπιων που, βέβαια, δεν χάνουν την ευκαιρία να φάνε και να πλαντάζουν, στην Ελλάδα αυτόν τον καιρό επικρατεί πλήρης ηθικών και οικονομικών χάος. Πολλά απ' τα μεγάλα τζάκια φτιάχνονταν αυτόν τον καιρό, κι ακόμα καπνίζουν. Και το σημαντικότερο παντού σχεδόν οι ντόπιοι αντιμετώπιζουν τους μετοίκους σαν εισβολείς, σαν εχθρούς, περίπου σαν Τούρκους. Ξυλοδαρμοί, προπηλακισμοί, δολοφονίες εν ψυχρώ και εν θερμώ υποχρεώνουν τη Βουλή να συζητήσει την 10η Νοεμβρίου 1924 το θέμα «περί των συρράξεων μεταξύ προσφύγων και ενοπίων».

Ένας βουλευτής αρχίζει το λόγο του με τα παρακάτω λόγια: «Θα αναφερθώ εις τας ατυχείς και θλιβεροτάτας σκηνάς, αίτινες έλαβον χώραν εις διαφόρους προσφυγικούς συνοικισμούς...».

Το 1925 εμφανίζεται στη Βουλή μία «ανεξάρτητος ομάς βουλευτών» υπό τον περίφημο Λ. Ιασωνίδη, γύρω απ' το πρόσωπο του οποίου η ντόπια κακοήθεια θα πλάσει καμία δεκαριά βλακώδη ανέκδοτα: Θα σας φτιάξουμε γεφύρια. Μα, δεν έχουμε ποτάμια. Θα σας φτιάξουμε και ποτάμια. Θα σας χτίσουμε σχολεία. Μα, δεν έχουμε παιδιά θα σας φτιάξουμε και παιδιά.

Είναι τότε που δημιουργούνται σ' αυτό το σιλ, τα γνωστά και πάντα κυκλοφορούντα «ποντιακά ανέκδοτα», που δόλια συνεχίζουν να λοιδορούν και να υποτιμούν τους πρόσφυγες, χωρίς τους οποίους σήμερα μάλλον δεν θα υπήρχε Μακεδονία.

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

Στην προσπάθεια μας να επικοινωνήσουμε με τον Ουράνιο Πατέρα μας, θα ήθελα πολύ, να εγκαταλείψουμε προσωρινά κάθε γήινη ενασχόληση. Και μετά με την βοήθεια της ακατανίκητης δύναμης της ψυχής μας και του ασίγαστου πόθου που φωλιάζει στα βάθη της, για να συναντήσω και να ενωθώ με τον Δημιουργό της, ως προσπέσωμε ταπεινά στα ιερά πόδια του Χριστού, μαζί με τους μαθητές Του και ως τον παρακαλέσουμε θερμά: «Κύριε δίδαξον ημάς προσεύχεσθαι» (Λουκ.ΙΑ-Ι)

Με ποια λόγια Ιησού Χριστέ μου να προσεύχομαι προς σε; τον Πλάστη μου;

Με ποιό τρόπο να σου απευθύνω τις προσευχές μου;

Πως θα μπορέσει η ψυχή μου να ενωθεί και να συνομιλήσει με Σένα τον Σωτήρα μου;

Και ο Χριστός εκπληρώνοντας πάντοτε τους πνευματικούς και ευγενείς πόθους των ανθρώπων, παρέδωσε στους μαθητές Του και δι' αυτών σε όλους τους πιστούς όλων των αιώνων, την σύντομη και απλή προσευχή, την γνωστή σε όλους το: «Πάτερ ημών...»

Δεν θα επιχειρήσω να αναλύσω ολόκληρη την προσευχή, γιατί μέσα της βρίσκεται συμπυκνωμένο ολόκληρο το ευαγγέλιο, αλλά θα σταθώ μονάχα στην πρώτη της λέξη «Πάτερ». Ζητώντας την βοήθεια του Θεού για φωτισμό και δύναμη για να καταφέρω να ξεπεράσω τα σκοτεινά σύννεφα της άγνοιας και να φθάσω κατά τον δυνατόν πλησιέστερα τον Αληθινό Θεό.

«Πάτερ»! Αρχίζει η προσευχή με λέξη τρυφερή και γεμάτη αγάπη. Ο χωματένιος και αμαρτωλός άνθρωπος, συνεσταλμένα και δειλά, σηκώνει τα χέρια του στον ουρανό και σαν το νήπιο φελλίζει την πρώτη του λέξη στον Θεό και τον αποκαλεί Πατέρα.

Αισθάνεται την παρουσία του Θεού, να τον περιβάλλει από παντού. Ο Παντοδύναμος και Δημιουργός Θεός γεμίζει με την παρουσία Του ολόκληρο το σύμπαν και με την πατρική Του πρόνοια και φροντίδα συντηρεί και επιβλέπει ολόκληρη την δημιουργία Του.

Κουβαλώντας τον Σταυρό Του, αναζητά μέσα στα μονοπάτια του κόσμου, τον χαμένο και αμαρτωλό άνθρωπο και του φωνάζει με αγάπη

—«Αδάμ, που είσαι;»

—«Πάτερ, ήμαρτον εις τον Ουρανό και ενώπιον Σου» του απαντά ο μετανοημένος και συντετριμμένος άνθρωπος, πέφτοντας μέσα στην μεγάλη, πατρική αγκαλιά Του.

Εφ' όσον λοιπόν απολαμβάνουμε πλουσιοπάροχα την αδιάκοπη φροντίδα του Θεού και την απέραντη αγάπη Του, είναι φανερό ότι όχι μονάχα υπάρχει μια στενότητα σχέση και συγγένεια μαζί Του, αλλά ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας μας, που διευθύνει με σοφία και αγάπη τα παιδιά Του.

Δεν μας δίδαξε τυχαία ο Χριστός, να προφέρωμε στην προσευχή μας το Άγιο Όνομά Του. Είναι μεγάλο Θεϊκό δώρο και ένδειξη της άπειρης αγάπης Του. Το ότι μπορούμε να ονομάζωμε Πατέρα τον Θεό, εμείς οι γήινοι τον Ουράνιο, οι θνητοί τον Αθάνατο και οι πρόσκαιροι τον Αιώνιο είναι συνάμα και μια μεγάλη προτροπή για να καλύτερεύσουμε την ζωή μας, να καθαρίσωμε την καρδιά μας και να μιμηθούμε Αυτόν που επικαλούμαστε.

Διότι δεν μπορούμε να ονομάζωμε Πατέρα τον Άγιο και καθαρό Θεό, εάν είμαστε ακάθαρτοι και η ψυχή μας είναι γεμάτη πονηρίες. Ούτε μπορούμε να επικαλούμαστε την συγγένεια —Πατέρα και παιδιού— όταν δεν προσπαθούμε να ομοιάσωμε με τον Ίδιο.

Εάν είμαστε σκοτάδι, δεν μπορούμε να λέμε Πατέρα μας, το Φως.

Εάν είμαστε βουτηγμένοι στο ψέμα, δεν έχουμε το δικαίωμα να ονομάζωμε Πατέρα μας την Αλήθεια.

Εάν είμαστε άδικοι, δυστυχώς δεν έχουμε Πατέρα μας, τον Δίκαιο.

Εάν όλες μας οι πράξεις μυρίζουν θάνατο, δεν έχουμε καμία σχέση, με την Ζωή.

Έτσι αν περάσωμε από αυστηρό κριτήριο τον εαυτό μας και δεν μας ελέγχει σε τίποτα η αδωροδόκτη συνειδήσή μας, μπορούμε με θάρρος και παρρησία να ονομάζωμε Πατέρα μας τον Θεό.

Ακόμη και αν βρισκόμαστε στην αρχή της πορείας μας προς το καλό και έχουμε συναίσθηση της αμαρτωλότητας μας και την καλή διάθεση για μετάνοια και επιστροφή.

Σε αντίθετη περίπτωση πρέπει να ξέρωμε ότι δεν επικαλούμαστε τον «Επουράνιο Θεό» αλλά τον «καταχθόνιο» και σύμφωνο με τις πράξεις μας.

Ποιός όμως είναι ο αληθινός και Επουράνιος Θεός και Πατέρας; Δεν αμφισβητεί κανείς, πως όλοι οι άνθρωποι είμαστε πλάσματα του ίδιου Θεού. Εμείς όμως οι Χριστιανοί, αξιωθήκαμε με το μυστήριο του Αγίου Βαπτίσματος, να λάβουμε το Άγιο Πνεύμα. Και με την πίστη μας στο θεανθρώπινο πρόσωπο του Ιησού Χριστού ως Υιό του Θεού, έχουμε το μοναδικό προνόμιο, να είμαστε τα γνήσια παιδιά του Θεού.

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο, για να σώσει όλους τους ανθρώπους, αλλά όλοι δεν τον πίστεψαν. «Όσοι έλαβον αυτόν (δηλ. τον Χριστό) έδωκεν αυτοίς εξουσίαν τέκνα Θεού γενέσθαι, τοις πιστεύουσιν εις το όνομα αυτού. (Ιωαν. α' 12).

Επομένως, όσοι δεν δέχτηκαν και δεν πιστεύουν μέχρι σήμερα τον Κύριο Ιησού Χριστό ως Θεό, ούτε στον Πατέρα πιστεύουν. «Πας ο αρνούμενος τον Υιόν, ουδέ τον Πατέρα έχειν» (Ιω. Α' (β-23).

Ο Αληθινός Ουράνιος Πατέρας είναι μόνο Αυτός που φανέρωσε ο Χριστός. Και όποιος επιθυμεί να γνωρίσει ποιός είναι ο Πατέρας που επικαλείται, απαραίτητως πρέπει να γνωρίζει και ποιός τον φανέρωσε.

Όσοι δεν έχουν Χριστό, δεν έχουν το Φως και την Αλήθεια. Οι υπόλοιποι νομίζουν ότι πιστεύουν. Και δυστυχώς ενώ πιστεύουν πως έχουν θησαυρό, έχουν χύμα και στάχτη.

Με καθαρή λοιπόν ζωή και βασικό εφόδιο την ορθόδοξη πίστη στον Μοναδικό Σωτήρα του κόσμου, ως τολμήσωμε να προσευχηθούμε λέγοντας το «Πάτερ ημών...» Σαν ευδιαστώ θυμίαμα θα φθάση η προσευχή μας μέχρι τον θρόνο του Θεού.

Εκεί μέσα στον «μυστικό αμπέλωνα», αόρατος και πνευματικός, θα προσκυνήσωμε και θα αποκαλέσωμε με παρρησία τον Θεό, «Πατέρα». Η προσευχή μας θα καρποφορήσει, ο νους μας θα φωτισθή και η καρδιά μας θα γίνη «ναός Θεού» και «κατοικητήριο της Αγίας Τριάδος». Αμήν.

Μακρίνα Μοναχή
Μεγαλοπούλου

Που οδηγείται η χώρα μας

του Χρήστου Γιανταμίδη
Απόστρατου Αξιωματικού
του Πολεμικού Ναυτικού

Παρακολουθώντας την καθημερινή επικαιρότητα και διαβάζοντας τον ημερήσιο τύπο, ως Έλληνας πολίτης δεν μπορώ να πω ότι είμαι ευχαριστημένος, το αντίθετο μάλιστα, κάθε ημέρα γίνομαι όλο και πιο ανήσυχος, όλο και πιο προβληματισμένος για το που οδηγείται η πατρίδα μας και για το τι μπορεί να κάνει ο κάθε ένας από εμάς ώστε η Ελλάδα μας να αποκτήσει και πάλι τον σεβασμό που της αρμόζει τόσο από τους φίλους και εταίρους της όσο και από τους επίδοξους εχθρούς της.

Οι έντονες αυτές ανησυχίες, που πιστεύω ότι αποτελούν ανησυχίες όλων των Ελλήνων που πονούν και αγαπούν τον τόπο τους εστιάζονται κυρίως σε τρεις τομείς και συγκεκριμένα, στην εσωτερική ασφάλεια, στο δημογραφικό πρόβλημα και την οικονομία.

Εσωτερική ασφάλεια

Που είναι εκείνες οι καλές εποχές των δεκαετιών του 60, 70 ή και του 80 που κοιμόμαστε ήσυχοι με τα παράθυρα ανοιχτά. Που είναι η ομορφιά του χωριού, της γειτονιάς και των ανθρώπινων κοινωνικών σχέσεων των κατοίκων μεταξύ τους. Κυκλοφορούσαμε στους δρόμους οποιαδήποτε ώρα, πηγαίναμε στις δουλειές μας χωρίς φόβο και νιώθαμε ασφαλείς. Το κράτος τότε, με τις όποιες αδυναμίες του, λειτουργούσε και προστάτευε τους πολίτες του. Οι αστυνομικοί τύχαιναν του σεβασμού αλλά και του φόβου κάθε επίδοξου εγκληματία, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη του την παρουσία τους. Σήμερα όμως, ο ρόλος και η δύναμη της αστυνομίας έχει απαξιωθεί με αποτέλεσμα την ραγδαία και κατακόρυφη αύξηση της εγκληματικότητας. Οι ληστείες τραπεζών, μαγαζιών, η πώληση ναρκωτικών σε κάθε πλατεία, η αφαίρεση της ανθρώπινης ζωής για μερικά μόνο ευρώ όπως ο άδικος και φρικτός θάνατος του Εμμανουήλ Καντάρη στην συμβολή των οδών Ηπείρου και 3ης Σεπτεμβρίου στην Αθήνα, από δύο Αφγανούς και έναν Πακιστανό για μία κάμερα αποτελούν πλέον καθημερινά φαινόμενα. Αλήθεια που φτάσαμε; Τόσο κοστολογείται σήμερα μια ανθρώπινη ζωή; Αυτή είναι η ευγνωμοσύνη των λαθρομεταναστών που ζουν και εργάζονται στον τόπο μας; Έτσι δείχνουν την ευγνωμοσύνη τους, με αίμα αθών; Τι να πούμε για τις περιουσίες που πυρπολούνται από τους γνωστούς-άγνωστους κουκουλοφόρους, βυθίζοντας σε απόγνωση τους ιδιοκτήτες τους, για την απαγωγή ανθρώπων, για το εμπόριο λευκής σαρκός; Κανείς πλέον δεν έχει το θάρρος να κυκλοφορήσει τη νύχτα στο κέντρο της Αθήνας ή σε οποιαδήποτε άλλη μεγαλούπολη όπου κάθε μορφής εγκληματικότητα δρα ανεξέλεγκτα.

Πιστεύω ότι το κράτος σε συνεργασία με τον κάθε πολίτη έχουν την δύναμη να καταστήσουν την κάθε μορφή εγκληματι-

κότητας. Αν εστιάσουμε στην καλύτερη εκπαίδευση της αστυνομίας σε συνδυασμό με την επαγρύπνηση όλων μας μπορούμε να βελτιώσουμε την ποιότητα της ζωής μας, δημιουργώντας ένα πιο ασφαλές περιβάλλον για αυτήν.

Δημογραφικό

Υπ' αριθμόν ένα κίνδυνος για την Ελλάδα είναι η υπογεννητικότητα. Θα αφανισθούμε από τον χάρτη, όχι από κάποιον πόλεμο ή λιμό, αλλά από την επικίνδυνη υπογεννητικότητα. Αυτό διαπιστώνεται και από έρευνα της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, σύμφωνα με την οποία το 2045 οι Έλληνες των 10 εκατομμυρίων το 2010 θα μειωθούν στα 7.5 εκατομμύρια, ενώ οι αλλοδαποί του 1 εκατομμυρίου θα αυξηθούν στα 3.5 εκατομμύρια.

Κατά συνέπεια, το μεγαλύτερο πρόβλημα του τόπου μας είναι το δημογραφικό γιατί κατά κύριο λόγο σε αυτό βασίζεται η άμυνά μας, η οικονομία μας, το ασφαλιστικό και γενικότερα η επιβί-

νται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι μουσουλμάνοι της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ολλανδίας κλπ. που αποτελούν επικίνδυνα γκέτο με όλες τις συνέπειες που επιφέρουν αυτά.

Κατά συνέπεια, ό,τι δεν κατάφεραν οι Άραβες κατά τους Βυζαντινούς χρόνους και οι Οθωμανοί από το 1302 έως το 1923 με τη βία, θα το πετύχουν με την συναίνεση μας ή μάλλον με την αδιαφορία μας στις μέρες μας, καθώς όπως είναι γνωστό ό,τι ριζώνει με ειρηνικά μέσα και με την θέλησή μας, δεν ξεριζώνεται.

Πέρα των ανωτέρω αναφερόμενων, ο μεγάλος αυτός όγκος των λαθρομεταναστών δημιουργεί προβλήματα και στην συνοχή της κοινωνίας μας, στην κοινωνική-εθνική μας ασφάλεια, στην οικονομία καθώς εκατομμύρια ΕΥΡΩ μεταναστεύουν, στις θέσεις εργασίας (ειδικότερα σήμερα που το ποσοστό ανεργίας αγγίζει το 16% με αποτέλεσμα τα παιδιά μας να εγκαταλείπουν την πατρίδα τους, στερώντας την από τις απαραίτητες υπηρεσίες τους για να βγούμε από την τρέχουσα οικονομική κρίση), στην υγεία, στην εκπαίδευση, την εγκληματικότητα κλπ.

Αγαπάς την Ελλάδα; Αν ναι, μην μένεις απαθής!

ωση του Ελληνικού Έθνους. Εκτός εάν εθελουφλούμε και με την αδιαφορία μας θέλουμε να αντικαταστήσουμε τους Έλληνες από Αφγανούς, Πακιστανούς κλπ. και από Ελλάδα να μετατραπεί στο μέλλον η πατρίδα μας σε Γιουναισταν.

Σύμφωνα, με γεωλογικές επιστημονικές μελέτες, η Αφρική θα ενωθεί με την Ελλάδα και γενικότερα με τις Ευρωπαϊκές Μεσογειακές ακτές. Εγώ θα έλεγα ότι η Αφρική ήδη μετακόμισε στον τόπο μας και ήδη νιώθουμε την βαριά ανάσα της και το σκούρο χρώμα της παντού, στα λεωφορεία, στα τρένα, στο μετρό, στους ύποπτους σκοτεινούς δρόμους, στα σχολεία. Και δεν είναι μόνο οι εξ' Αφρικής προερχόμενοι μουσουλμάνοι λαθρομετανάστες, είναι και οι Ασιάτες μουσουλμάνοι. Τι θα γίνει με τον τεράστιο αυτόν αριθμό λαθρομεταναστών; Είναι σε θέση η χώρα μας να τους διαχειριστεί; Εάν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα για την μείωση του φαινομένου της λαθρομετανάστευσης, πέρα των άλλων προβλημάτων που θα προκύψουν στην χώρα μας, βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα, η πατρίδα μας θα μετατραπεί από χώρα Χριστιανισμού σε χώρα Ισλαμισμού. Γιατί οι Ισλαμιστές είναι τόσο φανατικοί στο θρήσκευμά τους που δεν αφομοιών-

Όσον αφορά στην εθνική μας ασφάλεια, όλοι μας έχουμε την υποχρέωση να βοηθήσουμε το κράτος μας και όχι να αδιαφορούμε, περιμένοντας μόνο από τους αρμόδιους φορείς και την αστυνομία. Ο αρχαίος ποιητής Μένανδρος (342-291 π.Χ) με την ρήση του παροτρύνει και συμβουλεύει το κοινό της Αθήνας «ου παντελώς δει τοις πονηροίς επιτρέπιν, αλλ'αντιπάττεσθαι» δηλαδή ότι δεν πρέπει να μένουμε απαθείς στις πράξεις των κακών αλλά να αντιδρούμε». Γι' αυτό να μην μένουμε απαθείς, η ανοχή κάθε εγκληματικής πράξης σημαίνει συνηγορία και είναι εις βάρος μας. Γι' αυτό να καταγγέλλουμε κάθε ύποπτη κίνηση εγκληματία, κάθε παράνομη πράξη, είτε αυτό λέγεται κλοπή, πώληση ναρκωτικών, καταστροφή ή υπεξαίρεση δημόσιας περιουσίας, φοροδιαφυγή, κλπ. από οποιονδήποτε και να μην έχουμε τον φόβο ότι θα μας χαρακτηρίσουν ρουφιάνους, κατά τα κοινώς λεγόμενα. Προσωπικά θα το έλεγα «αγάπη για την πατρίδα». Με τη συνδρομή μας κατά της κάθε είδους εγκληματικότητας, συνδράμουμε στο έργο της αστυνομίας για την ασφάλεια των εγγονών μας, των παιδιών μας, της οικογένειάς μας και γενικότερα του Έθνους μας.

Είναι καιρός πια να πάρουμε την ασφάλειά μας στα χέρια μας, όχι όμως

με αυτοδικία, αλλά βοηθώντας το έργο της αστυνομίας και της δικαιοσύνης για να κοιμόμαστε ήσυχοι όπως τις δεκαετίες του 60, 70 και 80.

Ας απαλλαγούμε επιτέλους από τον ωχαδελφισμό μας, που για όλα τα κακά του τόπου μας φταίνε όλοι οι άλλοι, όπως το κράτος, η αστυνομία κλπ εκτός βέβαια από εμάς. Όλοι μαζί αποτελούμε το κράτος που λέγεται Ελλάδα και όλοι μαζί έχουμε την ιερά υποχρέωση να την βοηθήσουμε, σε όλους τους τομείς, στην ασφάλεια, στο δημογραφικό, στην παιδεία, στην παραγωγή, στην οικονομία κλπ έχοντας υπόψη εις το διηνεκές, το «υπεράνω όλων η πατρίς».

Οικονομία: Δεν μαθαίνουμε από τα λάθη μας

Τον 5ο αιώνα π.Χ ο Διογένης ο Συνωπτεύς (από την Συνώπη του Πόντου), ένα πρωί πήρε την μαγγούρα του και κατέβηκε στην αγορά της αρχαίας Αθήνας καλώντας τους Αθηναίους «Ω άνθρωποι Αθηναίοι. Ω άνθρωποι Αθηναίοι». Οι παρευρισκόμενοι εκείνη την χρονική στιγμή στην αγορά Αθηναίοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά του και τον κύκλωσαν. Τότε ο Διογένης γνωρίζοντας το ποιόν τους, τους απάντησε «κάλεσα ανθρώπους, όχι παλιανθρώπους και κλέφτες» κυνηγώντας τους με την μαγγούρα του.

Εάν ήταν δυνατόν να κατέβουν από τον ουρανό οι άμωμες ψυχές των μεγάλων ευεργετών του Έθνους μας, που δώρισαν τις περιουσίες τους στην Ελλάδα όπως ο Αβέρωφ, ο Συγγρός, ο Σίνιας, ο Τσιτσάς, ο Εμ. Παππάς, η Μαντώ Μαυρογένους και πολλοί άλλοι, θα άρπαζαν και αυτοί την μαγγούρα του Διογένη και θα έσπαγαν τα κεφάλια όλων αυτών που οδήγησαν τη χώρα τους στην τρέχουσα κακή οικονομική κατάσταση για παραδειγματική τιμωρία. Αλήθεια σήμερα υπάρχουν ευεργέτες; Η απάντηση είναι όχι. Δυστυχώς επτωχεύσαμε από ηθικές, εθνικές αξίες, από φιλοπατρία και από ευεργέτες.

Ο Στρατηγός Μακρυγιάννης γράφει για την οικονομική-διεφθαρμένη κατάσταση της εποχής του, η οποία αντικατοπτρίζει πλήρως τη σημερινή κατάσταση.

«Αν μας έλεγε κανένας αυτείνη την λευτεριά όπου γευόμαστε, θα παρακαλούσαμε τον Θεόν να μας αφήσει εις τους Τούρκους άλλα τόσα χρόνια, όσο να γνωρίσουν οι άνθρωποι τι θα ειπή πατρίδα, τι θα ειπή θρησκεία, τι θα ειπή φιλοτιμία, αρετή, τιμιότητα. Τις πρόσδοδες της πατρίδας τις κλέβομεν από υποστατικά δεν της αφήσαμε τίποτα, σε «υπηρεσία να μπούμεν», ένα βάνομεν εις το ταμείον δέκα κλέβομεν...»

«Αγοράζομεν πρόσδοδες, τις τρώμε όλες. Χρωστούν εις το Ταμείον δεκαοκτώ κατομμύρια ο ένας και ο άλλος. Οι αγωνισταί, οι περισσότεροι και οι χήρες κι ορφανά δυστυχούν. Πολυτέλεια και φαντασία – γεμίσαν πλήθος πιανοφόρια και κιθάρες. Οι δανεισταί μας ζητούν τα χρήματά τους, λεπτό δεν τους δίνομεν από αυτά – κάνουν επέμβαση εις τα πράγματά μας. Και ποτέ δεν βρισκομεν ίσιον δρόμον. Πως θα σωθούμε εμείς μ'αυτά και να σκηματισθούμε εις την κοινωνίαν του κόσμου ως άνθρωποι; Ο Θεός ας κάμη το έλεός του και μας γλητώσει από τον μεγάλον γκρεμόν όπου τρέχομεν να τζακιστούμεν».

Η ιστορία δυστυχώς επαναλαμβάνεται χωρίς να έχουμε διδαχθεί από τα λάθη μας.

Ανέκδοτα σε διάλεκτο του Όφεως

Τζαγκιρί και αγκιρί

Ο Κώστας τσή Σαμάλας έτουμε πολλά λογοθέτης καί κανείς κ' επόρενε να δεβαίν' ατον σο λακίρτεμα. Έναν ημέρα εκάθουτουε στην αυλέα τ' και ελακίρτεμε με τ' ένα Τούρκο φίλον ατ.

Έτουμε σο βραδύ σιμά και ερχίνεσαι να χτυπά η καμπάνα τσ' εκκλησίας γιά τον εσπερινό. Ολά Κώστα, είπε ο Τούρκο, ντό εν αούτο ντο χτυπάτε τό τζαγκιρί. «Εμείς, είπε ο Κώστας χτυπούμε το τζαγκιρί και εσεις φωνάζητε τό αγκιρί.»

Επεξηγήσεις: Το τζαγκί ίσον κώδων λ. Τουρκική

Τζαγκιρί ίσον κοροϊδευτικό υποκοριστικό τού ανωτέρω.

Αγκιρί ίσον ογκαρισμός, παρεφθαρμένη λέξις Ελληνική, εν χρήσει παρά τοις Τούρκοις.

Μύρα αν θέλ' ας μυρίσκειται τον κώλο μ'.

Ο Λάμπο του Σουντούλ ένα χρόνο εποίκε καπνά σένα χωρίο του Σοχομί ση Ρουσία. Εχτύπεσενατς ένα χαλάζ' και εχάλασε τα καπνά. Εποίκε πολλά ελίγα και επέμενε ανοιχτός, κ' επόρεσε να εβγάλ τα έξοδα τ' και έτουμε πολλά πογαλεμένος.

Έναν ημέρα έρθαν Αρμέν εμπόρ' ν' αγοράζουε όσον καπνά είσε. Αμά οι Αρμέν εράγεβανε αιτία να χτυπούντα σά ποδάρα. Ελακίρτεβανε ανάμεσά τουνα αρμένικα. Ο Γιάγκο του Σουντούλ, αζάδελφο του Λάμπο έξερνε αρμένικα καί εγροίκενε ντό έλεγανε.

Ερώτησε ο Λάμπο τό Γιάγκο. Όλα Γιάγκο ντό λέγουε; Λέγουε, είπε, ο καπνό μουύρα κ' έσ' , έτουμε ελίγο κεκέτσης. Ολά Γιάγκο είπενάτονα ό Λάμπο, πένα το" μύρα αν θέλουε ας έρχουταν να μυρίσκουτανε τον κώλο μ' .

Όλ' να κεβεζελεγεύουε

Ο Γιάννες τ' Εφραίμ έτουμε πολλά σουκιούτης, Ολά Γιάννε εσύ τίπο κι λες, είπαν ατον οι άλλ' οποίος ελακίρτευανε. «Ε, όλ' να κεβεζελεγεύουε μη», είπε ο Γιάννες.

Σεϊρ εποίκες το πεσκεμάλ

Η Κωσταντίνα είπε τόν άντρα τς, γέρο είδα στην εκκλησία η Θεδώρα είσε ένα πεσκεμάλ, αντράδελφός ατς ο Γιάννες εγόρασενα εκεί, πολλά καλό εν, να φέρης εμένα πα την Πέφτ' αντά πας σο γιαλό, αμά να πας με το Γιάννε ν' αγοράησα.

Ο Κωσταντής επήγε σο γιαλό, κ' εύρε το Γιάννε, εγόρασενα μοναχός και έφερεν ατενα.

Η Κωσταντίνα επήρε, ένοιξε, ετέρεσενα, «ώ, αούτο είπε κ' εν καλό, να φέρησα οπίσ' και να πας με το Γιάννε ν' αγοράης καλό πεσκεμάλ.

Επήρε εκείνος εδιπλωσε έβαλενα σο ζιμπίλ, επήγε τ' άλλο την Πέφτ' σο γιαλό και αετς πα διπλωμένο έφερενα οπίσ'.

Γραία, είπεν ατενα, καλά είπες. Επήγα με το Γιάννε, έλλαξα το πεσκεμάλ και επήραμε έτερο, πολλά καλλίτερο έν». Έτρεξε η Κωσταντίνα, ένοιξε το πεσκεμάλ, εσάρεψεν ατενα και ερχίνεσαι να λήη: «Σεϊρ εποίκες το πεσκεμάλ, εγώ είπα σε με το Γιάννε να πας».-

Παροιμιακές εκφράσεις

A. Παλαίγιο γουβάν σμέλεψο και μελ' φα.

B. Εγώ αντά έμουε νέγιος αντά εκατούρηνα το σπιτί' επιδέβαζα, ατώρα αντά κατουρώ γομώνω το τσαρούσι μ'

Γ. Η μικρή σηκώθηκε το πρωί και είπε στη μητέρα της. «μána είδα σον όνειρο μ' ο πάπο εγυναίκισε». Και ο παππούς που κάθονταν στην παρακαμή άμα την άκουσε είπε. «Σον όνερος ντο είδες σα φανεράς να ελέπης». Και ακριβώς δεν πέρασε πολύ και παντρεύθηκε υπερηγρος πιά.

Δ. Ο σύζυγος: «εγώ αντά εγυναίκισα εθάρενα επήρα τη βασιλεία των ουρανών.

Η σύζυγος: «και κατ' ουκ ερώτενες;

Ο σύζυγος: «και τίνα ν' ερώτενα»

Η σύζυγος: «και τση γυναικισμένους»

E. Έ γέρο μ' αφήνεις τα γένεια σ', βακίτ ουτζ έχουε.

Z. Όπ αχάν ντο έσ' πα χαν'

H. Σο βουδ' επουκά μουσκάρ' αραεύ.

Θ. Νε απάν έσ' και νε επουκα.

I. Διανικό κι' αγύριστο.

K. Ταν-ταν κοιλιαν εύκαιρο και δόντια ακονεμένα.

Λ. Από παν κρατούνε τζι απεπουκά κρατούνε τζι από θενπερα πα κρατούνε τζι.

M. Η κάτα ντο γεννά πεντικό πλιαν.

N. Ο πεθερό: «Νύφε σουκ εμέρωσε.

Η νύφε: «Όστ αφέντα φέγγος εν'

Ξ. Τον ήλιο λέει: «για λάμψο για να λάμπω

Ο. Να πάγω σου κούμπαρο μ' σο χεμελέτε καπίτο' ουκεί να δίγω

Ο κούμπαρο μ' εσκέρτε, να παίρω διπλό καπίτο'.

Π. Χορεύω και πουτσιζω, θαρρώ να γυναικίζω.

P. Ω τζε κανισού κεφάλια σκιγμένα ουτζ έρθανε

Σ. Με το συγγενό σ' φά πία αλισβερίσ' μ' εφτάς.

Για την Μητέρα

Ο Θεός κάλεσε τον πιο αγαπημένο Του άγγελο και του παρουσίασε ένα πρότυπο μητέρας. Στον άγγελο δεν άρεσε αυτό που είδε.

- Εργαστήκατε πολύ, Κύριε, δεν ξέρετε πλέον τι κάνετε, είπε ο άγγελος. Κοιτάξτε! Φιλί ειδικό, που θεραπεύει όλες τις αρρώστιες, έξι ζευγάρια χέρια για να μαγειρεύει, να πλένει, να σιδερώνει, να φροντίζει, να ελέγχει, να καθαρίζει. Δε θα δουλέψει!

- Το πρόβλημα δε είναι τα χέρια, αντέτεινε ο Θεός. Είναι τα τρία ζευγάρια μάτια που χρειάστηκε να βάλω: ένα για να βλέπει το παιδί της πίσω από κλειστές πόρτες και να το προστατεύει από ανοιχτά παράθυρα, ένα άλλο για να το κοιτάζει με αυστηρότητα όταν πρέπει να του μάθει κάτι ουσιώδες και το τρίτο για να του δείχνει διαρκώς τρυφερότητα και αγάπη, όση δουλειά κι αν έχει εκείνη!

Ο άγγελος εξέτασε το πρότυπο της μητέρας πιο προσεκτικά.

- Κι αυτό τι είναι;

- Ένας μηχανισμός αυτοθεραπείας. Δε θα έχει χρόνο να αρρωσταίνει, θα πρέπει να ασχολείται με το σύζυγό της, με τα παιδιά, με το σπίτι.

- Νομίζω ότι πρέπει να ξεκουραστείτε λίγο, Κύριε, είπε ο άγγελος. Και να επιστρέψετε στο κλασικό πρότυπο με τα δύο χέρια, τα δύο μάτια, κλπ.

Ο Θεός συμφώνησε με τον άγγελο. Αφού ξεκουράστηκε, μεταμόρφωσε τη μητέρα σε κανονική γυναίκα. Εξομολογήθηκε όμως στον άγγελο:

- Χρειάστηκε να της δώσω μια τόσο δυνατή θέληση, ώστε να νομίζει ότι θα έχει έξι χέρια, τρία ζευγάρια μάτια και ικανότητα αυτοθεραπείας. Αλλιώς δε θα καταφέρει να εκπληρώσει το καθήκον της.

Ο άγγελος την εξέτασε από κοντά. Κατά τη γνώμη του, αυτή τη φορά ο Θεός είχε επιτύχει. Ξαφνικά όμως πρόσεξε ένα λάθος:

- Αδειάζει. Αναρωτιέμαι, Κύριε, μήπως βάλατε ξανά υπερβολικά πολλά πράγματα σ' αυτό το πρότυπο μητέρας.

- Δεν αδειάζει. Αυτό ονομάζεται δάκρυ.

- Και σε τι χρησιμεύει;

- Για να δείχνει χαρά, λύπη, απογοήτευση, πόνο, θυμό, ενθουσιασμό. - Κύριε, είστε μεγαλοφυΐα! Αναφώνησε ο άγγελος. Ακριβώς αυτό ήταν που έλειπε για να συμπληρωθεί το πρότυπο.

Ο Θεός πρόσθεσε με ύφος μελαγχολικό:

- Δεν το έβαλα εγώ. Όταν συναρμολόγησα όλα τα μέρη, το δάκρυ εμφανίστηκε από μόνο του.

Ο άγγελος συγχάρηκε πάλι τον Παντοδύναμο κι έτσι δημιουργήθηκαν οι μητέρες. Paolo choelo

Μαμά μου μην ξεχνάς...

Ρούντολφ Ντράικορς

1. Μη με παραχαϊδεύεις. Ξέρω πολύ καλά πως δεν πρέπει να μου δίνει πάντα ό,τι σου ζητώ. Σε δοκιμάζω μονάχα για να δω.

2. Μη διστάζεις να είσαι σταθερή μαζί μου. Το προτιμώ. Με κάνεις να νιώθω περισσότερη σιγουριά.

3. Μη με κάνεις να νιώθω μικρότερος απ' ό,τι είμαι. Αυτό με σπρώχνει να παριστάνω καμιά φορά τον σπουδαίο.

4. Μη μου κάνεις παρατηρήσεις μπροστά στον κόσμο αν μπορείς. Θα προσέξω περισσότερο αυτά που θα μου πεις, αν μου μιλήσεις ήρεμα μια στιγμή που θα είμαστε οι δυο μας

5. Μη μου δημιουργείς το αίσθημα πως τα λάθη μου είναι αμαρτήματα. Μπερδεύονται έτσι μέσα μου όλες οι αξίες που έχω μάθει ν' αναγνωρίζω.

6. Μην αναστατώνεσαι τόσο όταν σου λέω «δε σε χωνεύω». Δεν απευθύνομαι σε σένα αλλά στη δύναμη που έχεις να μου εναντιώνεσαι.

7. Μη με προστατεύεις πάντα από τις συνέπειες. Χρειάζεται καμιά φορά να πάθω για να μάθω.

8. Μη δίνεις μεγάλη σημασία στις μικρο αδιαθεσίες μου. Καμιά φορά δημιουργούνται ίσα - ίσα για να κερδίσω την προσοχή που ζητούσα.

9. Μη μου κάνεις συνεχώς παρατηρήσεις. Γιατί τότε θα χρειαστεί να προστατέψω τον εαυτό μου κάνοντας τον κουφό.

10. Μη μου δίνεις επιπόλαιες υποσχέσεις. Νιώθω πολύ περιφρονημένος όταν δεν τις κρατάς.

11. Μην υπερτιμάς την τιμιότητά μου. Συχνά οι απειλές σου με σπρώχνουν στην ψευτιά.

12. Μην πέφτεις σε αντιφάσεις. Με μπερδεύεις έτσι αφάνταστα και με κάνεις να χάνω την πίστη μου σ' εσένα.

13. Μη με αγνοείς όταν σου κάνω ερωτήσεις. Αν κάνεις κάτι τέτοιο, θα ανακαλύψεις πως θ' αρχίσω να παίρνω τις πληροφορίες μου από άλλες πηγές.

14. Μην προσπαθείς να με κάνεις να πιστέψω πως είσαι τέλεια ή αλάνθαστη. Είναι σοκ για μένα όταν ανακαλύπτω πως δεν είσαι ούτε το ένα ούτε το άλλο.

15. Μη διανοηθείς ποτέ πως θα πέσει η υπόληψή σου αν μου ζητήσεις συγγνώμη. Μια τίμια αναγνώριση ενός λάθους σου μου δημιουργεί πολύ θερμά αισθήματα απέναντί σου.

16. Μην ξεχνάς πως μου αρέσει να πειραματίζομαι! Χωρίς αυτό δε μπορώ να ζήσω. Σε παρακαλώ παραδέξου το.

17. Μην ξεχνάς πόσο γρήγορα μεγαλώνω. Θα πρέπει να σου είναι δύσκολο να κρατήσεις το ίδιο βήμα με μένα αλλά προσπάθησε σε παρακαλώ.

18. Μην ξεχνάς πως δε θα μπορέσω ν' αναπτυχθώ χωρίς πολύ κατανόηση και αγάπη. Αυτό όμως δε χρειάζεται να στο πω, έτσι δεν είναι;

Αλχαζίδου Χρ. Ελπίδα

Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των 353.000 χιλ. Ελλήνων του Πόντου

Στην Νέα Τραπεζούντα, ο Ποντιακός Σύλλογος Αλέξανδρος Υψηλάντης, την Κυριακή 22 Μαΐου 2011 τέλεσε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των 353.000 χιλ. Ελλήνων του Πόντου. Και ο Όφης του Πόντου με τα οκτώ Ελληνικά χωριά του, έχει τα θύματα της Γενοκτονίας στα χρόνια 1916-1922.

Διαβάστηκαν όλα τα ονόματα των αδικοχαμένων Οφιτών από κάθε ένα χωριό του Όφι που είναι οι εξής:

ΧΩΡΙΟ ΓΙΓΑΣ

Αντωνιάδης Χρήστος
Βασιλειάδης Ι. Βασίλειος
Γιανταμίδης Βασίλειος
Μαυρόπουλος Νικόλαος
Τερζίδης Γεώργιος και Τερζίδου Ζωή

ΧΩΡΙΟ ΖΗΣΙΝΩ

Αλχαζίδης Κ. Λάζαρος
Αλχαζίδης Παν. Νικόλαος
Αλχαζίδης Ν. Παναγιώτης
Αλχαζίδης Πετρ. Παναγιώτης
Αλχαζίδης Γ. Σταύρος

Αμοιρίδης Ιωάννης
Χαριτόπουλος Χ. Γεώργιος
Χαριτόπουλος Κ. Λάζαρος

ΧΩΡΙΟ ΖΟΥΡΕΛ

Αδαμίδης Ηλ. Βασίλειος
Αδαμίδης Ηλ. Γεώργιος
Αθανασιάδης Ν. Γεώργιος
Αθανασιάδης Ν. Λάζαρος
Αθανασιάδης Λαζ. Παναγιώτης
Αθανασιάδης Αθ. Σταύρος
Ανθόπουλος Αδ. Βασίλειος
Ανθόπουλος Π. Βασίλειος
Ανθόπουλος Γεώργιος
Ανθόπουλος Ευθύμιος
Γαρατσιδής Ηλίας

Καραμαλτίδης Δημήτριος
Κοσμίδης Ν. Βασίλειος
Κοσμίδης Ν. Δημήτριος
Κοσμίδης Αν. Ηλίας
Κοσμίδης Ν. Κωνσταντίνος
Παπαδόπουλος Γρηγόριος

ΧΩΡΙΟ ΚΡΗΝΙΤΑ
Ο Ιερέας Ιωάννης Παπαδόπουλος
Παραδεισόπουλος Αναστάσιος
Πετρόπουλος Βασίλειος και ο γιός

του

Πετρόπουλος Γεώργιος
ΧΩΡΙΟ ΚΟΥΡΙΤΣ
Αποστολίδης Νικόλαος
Σιδηρόπουλος Παναγιώτης, Ιωάννης και Χρήστος

ΧΩΡΙΟ ΚΟΦΚΙΑ

Ο Ιερέας Σπανίδης Κωνσταντίνος

ΧΩΡΙΟ ΛΕΚΑ

Πετροπούλου Σοφία

ΧΩΡΙΟ ΧΑΛΤ

Λυκίδης Β. Σταύρος

Εμείς σαν σύλλογος Ποντίων Υψηλάντης Ν. Τραπεζούντας τιμούμε τη μνήμη των 353.000 θυμάτων της γενοκτονίας μαζί και των Οφιτών. Ένας ελάχιστος φόρος τιμής για τη θυσία τους. Αγαπούμε την ειρήνη και αγωνιζόμαστε δημοκρατικά και ανθρώπινα για αυτήν, μέσα στη μεγάλη κοινότητα της Ευρώπης. Απαιτούμε όμως και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αξιών. Και ζητούμε τη διεθνή αναγνώριση της από το σημερινό τουρκικό κράτος και όλους τους διεθνείς οργανισμούς. Λέμε μαζί σας όλοι ευλαβικά:

Αιωνία τους η Μνήμη

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥΛΑΒΑΜΕ

ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2011

Με την παρούσα επιστολή, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον αγαπητό μας κύριο Βλάση Αγτζίδη, διδάκτωρ της σύγχρονης ιστορίας, με εξειδίκευση στην Ιστορία της Μαύρης Θάλασσας-Πόντου, που με την παρουσία του τίμησε τόσο το χωριό μας, την Ν. Τραπεζούντα, όσο και τον σύλλογό μας, «Αλέξανδρος Υψηλάντης», παρουσιάζοντας τον Τύπο, τον Ελληνικό Τύπο στις Αλησμόνητες Πατρίδες των προγόνων μας-παπουδών μας. Παράλληλα, θα ήθελα να τον συγχαρώ και για την εξαιρετική παρουσίασή του, αναφορικά με τον τύπο στην ευρύτερη περιοχή του Πόντου.

Επιπρόσθετα, δρώτομαι της ευκαιρίας να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια στον πρόεδρο του Συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης», Βασίλειο Παραδεισόπουλο, στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου καθώς και σε όσους συμβάλλουν, έτσι ώστε τα Υψηλάντεια να διοργανώνονται με απόλυτη επιτυχία, όχι μόνο φέτος αλλά και κάθε χρόνο. Έχετε την απόλυτη συμπαράστασή μας σε οτιδήποτε χρειαστείτε. Συνεχίστε τον ανιδιοτελή έργο σας για την συνέχιση των παραδόσεων και της Ιστορίας μας, γιατί λαός που ξεχνάει τις παραδόσεις και την Ιστορία του δεν έχει ούτε παρόν ούτε μέλλον.

Επίσης, μέσω της επιστολής αυτής, θα ήθελα να παρακαλέσω τους κατοίκους του χωριού, όλους, μηδενός εξαιρουμένου, να τιμήσουν το πρόγραμμα των Υψηλαντειών με την παρουσία τους, να γεμίσουν τους χώρους και να χειροκροτήσουν κάθε εκδήλωση. Το χειροκρότημα δεν στοιχίζει σε αυτόν που το δίνει, αλλά είναι ζωή για αυτόν που το εισπράττει, δίνοντάς του φτερά για να συνεχίσει. Συνεπώς, γεμίστε τους χώρους, χειροκροτείστε τους καλλιτέχνες, ομιλητές, παρουσιαστές, κλπ. Χειροκροτείστε τα παιδιά σας. Για εσάς εργάζονται. Χειροκροτείστε λοιπόν το έργο τους, το αξίζουν. Ας διδαχθούμε από την αρχαία ρήση: «Παν γάρ το τιμώμενον αύξεται, ελαττούται δε το ατιμαζόμενον», δηλαδή εκείνος που τιμάται από τους άλλους γίνεται δημιουργικότερος, εκείνος δε που περιφρονείται, μαραίνεται.

Γι' αυτό επιλέξτε τι είναι προτιμότερο. Να τους περιφρονήσετε με την απουσία σας ή να τους τιμήσετε με την παρουσία σας και με το βροντερό, εγκάρδιο και ζεστό χειροκρότημά σας ώστε να κάνετε τα παιδιά του συλλόγου μας, τα παιδιά σας, δημιουργικότερα. Η επιλογή είναι δική σας.

Χρήστος Γιανταμίδης
Απόστρατος Αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥΛΑΒΑΜΕ

Αγαπητά «Οφίτικα Νέα»

Είναι αλήθεια ότι τα ειδικά έντυπα, όπως είναι και τα «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», πρέπει να ασχολούνται μόνον με θέματα του κύκλου τους, δηλ. Συγγραφικά, Αφηγηματικά, Σωματειακά κλπ.

Και φυσικά τα «Οφίτικα Νέα» ως δημοσιογραφικό όργανο των Ποντίων Ν. Τραπεζούντας Πιερίας ακολουθούν αυτήν την «γραμμή».

Όμως ενίοτε καταχωρούν στις σελίδες του και ιστορικά θέματα, μη ποντιακού χαρακτήρος. Και πολύ καλά κάνουν, διότι αυτή η «εμβολή» ωφελεί Εθνικώς τους αναγνώστες του:

Επί παραδείγματι το ωραιότατο και κατατοπιστικότατο άρθρο του συμπατριώτη μας κ. Χρήστου Γιανταμίδα, αποστράτου Αξ/κού του Π.Ν. υπό τον τίτλο «Εμφύλιες διαμάχες του 1821», που αναφέρεται στις φυλακίσεις και την καταδίκη του «Γέρου του Μωριά», εμένα, τον ΑΠΛΟ Έλληνα, που (επιτρέψτε μου) Ελληνόφρονα όχι παγκοσμιοποιημένο Ευρωπαϊό, με ενθουσίασε και με κατασυσγκίνησε.

Ο (άγνωστός μου) καλός αυτός συμπατριώτης μας, ο κ. Χρήστος Γιανταμίδης, μη ων ιστορικός, με ικανοποίησε και με το παραπάνω παρουσιάζοντάς μου το δράμα του ΑΞΕΧΑΣΤΟΥ ΗΡΩΑ του 1821 Θεόδωρου Κολοκοτρώνη.

Ατυχώς η ιστορία μας, παλαιότερη ή σύγχρονη, έχει να παρουσιάσει και άλλες παρόμοιες, σαν του Κολοκοτρώνη περιπτώσεις:

Δεν θέλω να αναξύσω πληγές που «πονάνε», ούτε και να επαναφέρω στην επικαιρότητα γεγονότα που ήδη είναι ξεχασμένα: Άλλωστε, ο γέγονε, γέγονε...

Αλλά δεν μπορώ να μην εξάρω τις αγαθές προθέσεις του εν λόγω συμπατριώτη μας, του κ. Χρ. Γιανταμίδα, ο οποίος ξαναφώτισε μια κατάφωρη αδικία που υπέστη- τότε από τους αντιπάλους του ο άφθαστος εκείνος πρωτεργάτης της Λευτερίας μας, ο ΜΕΓΑΣ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης:

Εύγε, κ. Γιανταμίδα, σου σφίγγω νοερά το χέρι με πολλή συγκίνηση και τιμή και ότι έγγραφες στο δισέλιδο αυτό σπουδαίο άρθρο σου.

Νάσαι καλά και να γράφεις τοιούτου είδους διδακτικά και ωφέλιμα άρθρα: Συνέχισε!...

Τ' εμέτερον
ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΛ. ΤΑΤΑΡΙΔΗΣ

Ο Σύλλογος ευχαριστεί τις κυρίες που έφτιαξαν και στόλισαν τα κόλλυβα και την παραδοσιακή πίτα (γιαγλί).

Πηγές μας για αυτούς που χάθηκαν είναι:

Από το βιβλίο του Ηλία Χατζηιωαννίδη «ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΟΦΕΩΣ ΠΟΝΤΟΥ» 1978

Από τα χειρόγραφα κείμενα του Ιωαννίδη Ιωάννη (Καμπούρ) το 2000.

Και από το βιβλίο του συγγραφέα Γιώργου Ανδρεάδη «ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΟΦΕΩΣ ΠΟΤΑΜΟΥ»

Τερζίδης Αριστείδης (Ο Δίκαιος)

Ευχαριστήριο

Ευχαριστούμε θερμά την κ. Νατάσα Μαυροματίδου για τη δωρεά βιβλίων για τον εμπλουτισμό της δανειστικής βιβλιοθήκης του Συλλόγου μας.

Με εκτίμηση το Δ.Σ. του Μ.Π.Σ «Αλέξανδρος Υψηλάντης»
Νέας Τραπεζούντας